Nr. 41. Wtorek, 22 Lutego 1898 Rok 88.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników St. Sokołowskiego; Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1 lutego b. r. zamianować najmiłościwiej docenta prywatnego, dr. Aleksandra Kolessę, nadzwyczajnym profesorem ruskiego języka i literatury w Uniwersytecie lwowskim.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16 lutego b. r. nadać najmiłościwiej szefowi sekcyi w Ministersterstwie skarbu, dr. Fryderykowi baronowi Wintersteinowi, order Korony Żelaznej klasy drugiej z uwolnieniem od taksy.

Pan Minister spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 9 lutego 1898 l. 2387 powołał na zasadzie §. 12 ustawy z 28 grudnia 1887 dz. pr. p. nr. 1 ex 1888, adwokata krajowego dr. Aleksandra Małaczyńskiego na członka zarządu Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie.

P. Minister handlu zatwierdził ponowny wybór Alberta Mendelsburga na prezydenta a Wojciecha Biechońskiego na wiceprezydenta Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie na rok 1898.

P. Minister handlu zatwierdził ponowny wybór Stanisława Burstina na prezydenta a Michała Kulaka na wiceprezydenta Izby handlowo-przemysłowej w Brodach na rok 1898.

P. Minister rolnictwa nadał podoficerowi rachunkowemu pierwszej klasy, Erazmowi Szutkiewiczowi, posadę kancelisty w etacie władz górniczych.

Dnia 18 lutego 1898 wydano i rozesłano z c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu, VIII i IX zeszyty Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckiem.

Zeszyt VIII zawiera:

Nr. 32. Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 4 lutego b. r., zawierające listę tych przestrzeni kolejowych, które obowiązuje międzynarodowe porozumienie o kolejowym obrocie frachtowym z dnia 14 października 1890 (Dz. u. p. nr. 186 z r. 1892).

Nr. 33. Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4 lutego b. r., mocą którego ogłoszono dodatkowe postanowienia do ordynacyi cechowniczej z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. nr. 171).

Nr. 34. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11 lutego b. r., w sprawie urzędowego odcisku znaków stemplowych po 1 ct. i 5 ct. na kolejowych listach frachtowych i blankietach rachunkowych w Budziejowicach.

Zeszyt IX zawiera:

Nr. 35. Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, wydane w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 27 stycznia b. r., w sprawie ogólnego regulaminu dla nauki i służby w zakładach naukowych dla akuszerek.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 lutego.

Sejm.

(29 posiedzenie, 3 sesyi, VII. peryodu).

(Posiedzenie wieczorne d. 19 lutego).

(§) JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni otwiera o godzinie 8 min. 30 wieczorem posiedzenie.

Obecnych 98 posłów.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad wnioskiem komisyi gminnej z projektem ustawy o wcieleniu gminy Skole wieś do gminy Skole miasteczko. Sprawozdawca pos. Mikołaj Torosiewicz.

Pos. Okuniewski wnosi, aby art. I. projektu ustawy odesłać do Wydziału krajowego.

Pos. Wereszczyński sądzi, że wobec tego, iż na południowem posiedzeniu odrzuciła Izba wniosek odesłania przedłożenia do Wydziału krajowego, obecnie wniosek p. Okuniewskiego jest niewłaściwy.

Pos. Soleski sądzi, iż należy albo odesłać art. I. do Wydziału kraj., albo głosować przeciw temu artykułowi.

Pos. Romanowicz sądzi, że regulamin nie dopuszcza do tego, aby art. jeden odsyłać do Wydziału.

JE. Marszałek oświadcza, iż według regulaminu wniosku pos. Okuniewskiego nie może poddać pod głosowanie.

W głosowaniu art. I. ustawy przyjęty został 47 przeciw 35 głosom. Następnie przyjęto art. II. z poprawką p. Onyszkiewicza, oraz całą ustawę.

Przy trzeciem czytaniu przeciwnicy ustawy zdekompletowali Izbę; okazało się bowiem, że za ustawą głosowało 55, przeciw 12 posłów.

JE. Marszałek zawiesza dla braku kompletu posiedzenie na 15 minut.

Po przerwie oświadcza JE. Marszałek, że trzecie czytanie tej ustawy zamieści na porządku dziennym poniedziałkowego posiedzenia.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi petycyjnej z petycyi Stowarzyszeń wzajemnej pomocy dyaków dyecezyi lwowskiej, przemyskiej i stanisławowskiej o uregulowaniu płac nowelą do ustawy konkurencyjnej z r. 1896. Sprawozdawca p. Hamorak.

Komisya wnosi, aby petycye Stowarzyszeń wzajemnej pomocy dyaków odstąpiono Wydziałowi krajowemu celem przeprowadzenia rokowań z c. k. Rządem w sprawie unormowania płac dyakowskich i przedłożenia odpowiedniego sprawozdania.

Wniosek uchwalono bez rozprawy.

Nastąpiła z porządku rozprawa nad uchwałą finansową na rok 1898. Sprawozdawca generalny p. Paszkowski.

Komisya wnosi:

I. Na rok 1898 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w sumie 8,866.571 zł., a dochody własne w sumie 2,173 003 zł.

II. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1898 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5 prc. podatku od domów wolnych, w wysokości 60 ct. do każdego złotego w. a. całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z dnia 25 października 1896 dz. u. p. nr. 220 — z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 ct. do każdego złotego w. a. całej przepisanej należytości tych podatków.

19

ABGAR-SOŁTAN.

NEA

X.

(Ciąg dalszy).

Przerwał na chwilę i popatrzył po zgromadzonych, — panowało grobowe milczenie, nikt nie otworzył ust, żeby zapytać; jaka była treść testamentu zmarłego hrabiego.... Rotmistrz po chwili mówił dalej:

— Generalnym sukcesorem i dziedzicem dóbr Paribrockich naznaczył hrabia swego bratanka, hrabiego Jana Parowicza, porucznika w czternastym pułku huzarów.... Hrabina ma mieć wypłacane dożywocie w kwocie piętnastu tysięcy guldenów, oparte na dobrach paribrockich. Hrabianka Nea, córka z pierwszego małżeństwa, otrzyma pół miliona guldenów posagu w kapitale, złożonym w banku angielskim i wioskę w Dalmacyi.... Sliv-Polankę.... O wszystkich dawnych towarzyszach pamiętał — dodał zwracając się wprost do Ribicza — ty bracie Ribiczu dostaniesz swój statek na własność i mają ci do śmierci dawać dwie beczki wina i beczkę śliwowicy, jak co roku.

Przyjazd komisarza policyi i pandurów przerwał opowiadanie rotmistrza....

Poleskim miotał szalony niepokój; wieść, że Nea jest uznaną, prawą córką hrabiego Parowicza, o czem dotąd wątpił, że ona ma otrzymać półmilionowy posag, że jest jednem słowem świetną partyą w znaczeniu światowem — zrobiła mu więcej przykrości niż rozkoszy.... kochał ją prawdziwie, kochał jako cichą, serdeczną, niepretensyonalną dziewczynę mieszczańską, córkę poczciwego kapitana Ribicza i wiedział, że ta Nea jego kochała, prawie go uwielbiała.... Truchlał jednak na myśl, czy dziedziczka milionowej fortuny, Nea, o którą ubiegać się będą teraz wszyscy panicze, przed którą chylić się będą czoła najdystyngowańszych łowców posagowych, nie zmieni się nagle dla niego i zechce w nim poznać ukochanego towarzysza serdecznych pogadanek i miłych wycieczek.

Płonął z niecierpliwości rozmówienia się z Ribiczem.

Przybyły na statek komisarz policyi był to zmadyaryzowany Niemiec, ale bardzo gładki i widocznie obyty w lepszem towarzystwie.

Niecierpliwie czekał na szczegóły pochwycenia Nei i odpłynięcia wynajętego przez Pichlera statku. Szczegółów tych mógł tylko udzielić Rybicz, bo się o nich dowiedział pomiędzy rybakami i gawiedzią portową, nie miał jednak czasu teraz na opowiadanie, bo szykował yacht do odjazdu. Gdy już było wszystko gotowe, zagrzmiał sygnał, podniesiono kotwicę i „Paribrod" ruszył z powagą pancernika udającego się na wojenną wyprawę. Gdy minął zewnętrzne groble portowe, na zegarach miasta biła właśnie czwarta godzina z południa. Dźwięk dzwonów wieżowych miał dziś niezwykle uroczysty ton, który wkradł się mimowolnie do dusz zebranych na górnym pokładzie towarzyszów wyprawy; wszyscy bez względu uczuli, że w ważnej sprawie wypływają i każdy z nich westchnął do Boga o pomyślny skutek usiłowań.

Gdy minęli już zupełnie port i yacht począł płynąć całą parą, komisarz policyi zwrócił się do Ribicza i z wielką uprzejmością, rzekł:

— Muszę poprosić pana kapitana, ażeby zeszedł do kajuty i opowiedział nam z najdrobniejszymi szczegółami historyę pochwycenia panny hrabianki.... I to, co pan sam widział i to, o czem się pan dziś w porcie dowiedział.... Dostałem tak nagle rozkaz do natychmiastowego udania się na pokład, że literalnie żadnych poszukiwań robić nie mogłem.... Wysłaliśmy tylko listy gończe, za statkiem rybackim „Stella" i poleciłem dwom agentom śledzić na miejscu w Fiume, w jaki sposób odbyła się zbrodnia pochwycenia i kto w niej brał udział.

Zadość czyniąc żądaniom komisarza, wszyscy udali się na dół do sali jadalnej, podano równocześnie na prędce zrobioną przekąskę, bo w tej chwili dopiero przypomnieli sobie wszyscy, że byli tylko po rannej herbacie.

Ribicz wypił kielich śliwowicy, zjadł z apetytem kopiasty talerz gulaszu i zakropiwszy to szklanką czerwonego wina, rozpoczął wolno i rozważnie swe opowiadanie.

Nad szczegółami pierwszego małżeństwa Parowicza i urodzenia Nei nie rozwodził się. Zaznaczył tylko, że pułkownik zawarł pierwsze związki z zubożałą zupełnie szlachcianką polską, która pomimo świetnych koligacyi, zarabiała na utrzymanie jako aktorka w prowincyonalnym teatrze; że małżeństwo to nie zyskało nigdy uznania ze strony matki hrabiego, księżniczki Hermanstad z domu; że hrabia żył szczęśliwie z żoną półtrzecia roku, ale zupełnie cicho i tajemniczo w galicyjskiem miasteczku Monasterzyskach, gdzie też ujrzała świat panna Nea; tam też młoda hrabina umarła.

Dawne wspomnienia w miarę opowiadania rozmarzniały starego Ribicza, policzki mu zapłonęły, a oczy nabierały fosforycznego blasku, głos jego nabierał coraz większej doniosłości, gdy mówił:

— Byłem jego najzaufańszym sługą, byłem jego ordynansem i najstarszym w pułku wachmistrzem, odemnie samego zależało zostać oficerem, w owe czasy można jeszcze było to zrobić, przy pomocy pułkownika.... Byłem szlachcicem.... Nie pragnąłem jednak oficerskiej szarży, bo byłaby ona oddaliła mnie od hrabiego, którego miłowałem, jak ojca.... Cały pułk go miłował i byłby zanim w ogień skoczył.... I pułkownikową kochaliśmy jak nasze dziecko, nie było w pułku huzara, któryby się nie dał był porąbać w kawałki w jej obronie. Cały pułk ryczał, zawodził jak stado kościelnych żaków, gdy się rozeszła była wieść o jej śmierci.

— Cios ten zachwiał naszym dębem w podstawach — mówił dalej smutno — wziął dymisyę i wrócił do Paribrodu.... Życia już nie cenił i było mu wszystko jedno, jak mu się ono dokołacze. Stał się słabym, bez woli człowiekiem i stara hrabina robiła z nim, co sama zechciała.... W jednem się tylko nie zmienił: był zawsze szczodry i pamiętał o swych sługach i towarzyszach.... W innych sprawach poddał się tak despotycznej matce, że nawet nie próbował stawić opozycyi. Wziąłem dymisyę razem z nim i w pierwszych chwilach naszego pobytu w Paribrodzie, używał mnie hrabia jako kontrolora administracyi rozległych folwarków; wszędzie zaprowadzaliśmy wojskowy rygor.... Obecny tu rotmistrz Jowanowicz, równocześnie ze mną objął swe urzędowanie i swą żelazną ręką ukrócił rozliczne nadużycia, które się były wkradły w administracyę, w czasie pełnej chwały wojskowej służby pułkownika....

(Ciąg dalszy nastąpi.)

III. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek od podatków, w ustępie II. *ad* a) wymienionych, w wysokości 46 ct., zaś do podatków w tymże ustępie *ad* b) wymienionych 52 ct. od każdego złotego w. a. całej należytości tych podatków.

IV. Kwoty, przyzwolone na rok 1898 w rubrykach i pozycyach wydatków budżetu funduszu krajowego w znaczeniu ściślejszem, niemniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele, oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycyach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy niektórych oznaczonych pozycyach.

P. Romanowicz stawia dodatkową rezolucyę, wzywającą Rząd, aby bonifikacyę ze skarbu Państwa funduszowi krajowemu za zrzeczenie się poboru dodatków do podatku osobisto-dochodowego przypadającą, już z końcem pierwszego kwartału b. r. wypłacać zaczął.

P. Abrahamowicz broni wniosku mniejszości Wydziału krajowego, która proponowała, ażeby dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich nałożyć w wysokości 61 prc., podczas gdy większość Wydziału krajowego i większość komisyi budżetowej proponuje 66 prc. dodatek do podatku zarobkowego, zaś 60 prc. do innych podatków bezpośrednich.

Mowca stawia wniosek, aby zamiast ustępu II. a), b) i ustępu III. wniosku komisyi przyjąć następujące punkta:

II. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1898 pobierany będzie dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego, tudzież do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z dnia 25 października 1896 dz. u. p. nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 61 ct. od każdego złotego w. a. całej należytości tych podatków.

III. Opodatkowani w mieście Krakowie i w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków w ustępie II. wymienionych w wysokości 47 ct. od każdego złotego w. a. całej należytości tych podatków.

Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński broni wniosku Wydziału i komisyi.

P. Vayhinger przemawia za poprawką p. Abrahamowicza.

P. Paszkowski wykazuje cyfrowo, iż przez przyjęcie poprawki p. Abrahamowicza opodatkowani podatkiem gruntowym domowo-klasowym i domowo-czynszowym płaciliby niesłusznie w dodatkach wyższą sumę, podczas gdy opodatkowani podatkiem zarobkowym doznaliby niesłusznego obniżenia.

P. Chamiec broni wniosków większości Wydziału kraj. i komisyi.

P. Skałkowski oświadcza się za poprawką p. Abrahamowicza.

P. Kramarczyk oświadcza się za wnioskiem komisyi p. Romanowicz broni wniosku mniejszości Wydziału krajowego, do której — nawiasem mówiąc — należeli w Wydziale krajowym pp. Romanowicz i Hoszard.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemówił sprawozdawca p. Piniński, stając w obronie wniosków komisyi i polemizując z wywodami przeciwników.

Na wniosek p. Marchwickiego głosowano nad poprawką p. Abrahamowicza imiennie. Za wnioskiem p. Abrahamowicza głosowało 39, przeciw 53 posłów. Wniosek upadł. Następnie uchwalono wnioski komisyi; dodatkowy wniosek p. Romanowicza i następującą rezolucyę p. Szczepanowskiego:

Poleca się Wydziałowi krajowemu zestawić i przedłożyć Sejmowi obraz całości robót dotąd dokonanych na polu regulacyi rzek, zabudowań potoków górskich i melioracyj rolniczych, dokonanych czy to kosztem kraju, czy to kosztem Rządu ze współudziałem lub też bez współudziału stron prywatnych oraz przybliżony koszt wykończenia w całości najpotrzebniejszych robót w tych działach.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej o wniosku p. Okuniewskiego tudzież petycyi wydziału powiatowego w Kosowie o przyjęcie drogi powiatowej Kosów-Żabie z przedłużeniem do stacyi kolejowej w Worochcie na fundusz krajowy. Sprawozdawca p. Jakliński.

Komisya wnosi:

Wniosek posła Okuniewskiego tudzież petycyi wydziału powiatowego w Kosowie o przyjęcie drogi powiatowej Kosów-Żabie z przedłużeniem do stacyi kolejowej w Worochcie na fundusz krajowy, odsyła się, w myśl rezolucyi czwartej przy sprawozdaniu komisyi drogowej o czynnościach departamentu czwartego, dnia 8 lutego 1898 r. uchwalonej, Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia.

Wniosek uchwalono bez rozprawy.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi szkolnej o petycyach licznych nauczycieli i gron nauczycielskich, w sprawie zrównania płac nauczycieli z płacami urzędników państwowych, zniżenia lat służby, zniesienia internatów przy seminaryach nauczycielskich, zmniejszenia liczby godzin pracy i t. p. Sprawozd. p. Cielecki.

Zgodnie z wnioskiem komisyi uchwalono część petycyj przekazać Radzie szkolnej kraj., zaś nad częścią przeszedł Sejm do porządku dziennego.

Po krótkiem przemówieniu pp. Rottera i sprawozdawcy, wniosek uchwalono.

JE. Marszałek zamyka posiedzenie o godz. 12 m. 10 po północy; następne w poniedziałek 21 b. m., początek o godz. 10 rano.

Austro-Węgry i Rossya.

Niektóre dzienniki rossyjskie wystąpiły z twierdzeniem, że stanowisko zajęte przez Austro-Węgry w sprawie kandydatury ks. Jerzego na gubernatora Krety, unicestwiło wszelkie między Rossyą a Austro-Węgrami zawarte umowy.

Zbliżony do Rządu węgierskiego *Nemzet* występuje przeciwko takiemu pojmowaniu rzeczy i pisze: „Przyjęte ze szczerem zadowoleniem oświadczenie P. Ministra hr. Gołuchowskiego co do porozumienia z Rossyą, nie mogło mieć tego znaczenia, że Austro-Węgry mają w każdym względzie okazywać Rossyi uległość. Rossya pierwsza wysunęła zasadę, że ani Turcya, ani Grecya nie powinny wyciągnąć żadnej z wojny korzyści, podczas gdy mianowanie ks. Jerzego dałoby niewątpliwie jednemu z tych państw i to zwyciężonemu korzyść bardzo znaczną. Można wprawdzie przypuścić, że umowa z Rossyą spowodować mogła nasze Ministerstwo spraw zagranicznych do koncesyj w sprawach, stanowiących rzeczywisty interes Rossyi, ale w żaden sposób ustępstwo odnosićby się nie mogło do zamiarów takich, które sprzeczne są z interesami naszej Monarchii. Umowa między Austro-Węgrami a Rossyą istnieje i dziś jeszcze, z czego wynika, że oba mocarstwa porozumiewają się w każdej ważnej sprawie przed wysunięciem jej na porządek dzienny. Tak było i teraz, a nasze Ministerstwo spraw zagranicznych postąpiło bardzo słusznie, obstając przy stanowisku, odpowiadającem interesom Monarchii. Mimo groźby, że koncert mocarstw europejskich się rozpadnie, okazało się, że koncert mocarstw pozostał nietknięty i kwestya kandydatury wzięła obrót uspakajający i korzystniejszy dla pokojowego załatwienia sprawy“.

Ruch socyalistyczny na Węgrzech.

Rząd węgierski wytęża wszystkie siły i całą energię, aby stłumić ruch socyalistyczny, który owładnął masami robotników wiejskich. Dnia 13 b. m. zjawił się w korytarzach węgierskiej Izby dep. P. Minister wojny generał Krieghammer i odbył dłuższą konferencyę z prezesem gabinetu br. Banffym. Konferencya ta miała, jak donoszą dzienniki, na celu ustanowienie norm dla współdziałania armii przy zwalczaniu tego ruchu. Dzienniki węgierskie opowiadają, że agitator socyalistyczny Borkoni sprowadzał do Budapesztu deputacye chłopskie z rozmaitych komitatów i prowadził je do osób, które przedstawiał jako ministrów lub wpływowych posłów. Osoby te zezwalały chłopom na podział gruntów, należących do większych właścicieli. Borkoni urządzał podział, udzielał każdemu chłopu po kilkadziesiąt morgów, za co brał po 50 ct. tytułem wpisowego. Dzienniki twierdzą, że Borkoni wyłudził w ten sposób około ćwierć miliona zł.

Kłopoty rządu węgierskiego wyzyskuje tymczasem opozycya. Onegdaj zebrali się w parlamencie reprezentanci wszystkich opozycyjnych stronnictw i na poufnej konferencyi uchwalili dalsze wspólne kroki przeciwko rządowi.

Także z Kroacyi nadchodzą wieści o objawiającym się tam ruchu socyalistyczno-anarchistycznym wśród ludności wiejskiej. Władze administracyjne i żandarmerya otrzymały rozkazy jak najsurowszego występowania przeciw wichrzycielom.

Z Budapesztu telegrafują:

Wczoraj odbyli konferencyę ministrowie Banffy, Perczel i Fejervary z P. Ministrem wojny generałem Krieghammerem w sprawie agrarnych rozruchów socyalistycznych w komitacie Zemlińskim i Szabolskim.

Uchwalono rozlokować tam znaczniejsze oddziały wojska, a na czas żniw powołać na ćwiczenia wszystkich rezerwistów z tych komitatów.

Proces Emila Zoli.

Proces Zoli zbliża się wreszcie ku końcowi. W sobotę ukończono przesłuchiwanie świadków i zamknięto postępowanie dowodowe; dzisiaj mówić będzie oskarżyciel publiczny Van Cassel, jutro rozpoczną wywody obrońcy Zoli i wydawcy dziennika *Aurore*, adwokaci Labori i Clémenceau, którzy oświadczyli, że w tym celu potrzebują dwóch dni. We środę zatem, późnym zapewne wieczorem lub we czwartek zapaść może wyrok. W obec ogromnego jednak wzburzenia umysłów we Francyi, powstał w senacie francuskim projekt niedopuszczenia do tego wyroku. Według tego projektu sprawa powinnaby być przedłożona jednemu człowiekowi, na którego wszyscy się zgodzą, a któremu można będzie przedłożyć także i dokumenta tajne. Takim mężem byłby mianowicie Casimir-Périer. Do charakterystyki sytuacyi, stworzonej procesem, służyć mogą słowa Esterhazego, wypowiedziane w obec przedstawicieli kilku dzienników angielskich, jak *Pall Malle Gazette* lub *Daily News*. Esterhazy, przejęty zemstą za zgotowane mu przykrości i upokorzenie, oświadczył, iż w razie uwolnienia Zoli zrewoltuje się cały Paryż, a on stanie na jego czele. Gdyby noga Dreyfusa stanęła znowu na ziemi francuskiej, w tej chwili 5000 trupów żydowskich leżałoby na ulicach Paryża. W ogóle — rzekł Esterhazy — dramat, który się rozgrywa przed przysięgłymi w Paryżu, nie zakończy się w sali sądowej, lecz będzie miał epilog swój na ulicy. Jest prawdopodobnem, że tysiące ludzi będą musiały zginąć, zanim zapanuje spokój. On sam wyprowadziłby pułk swój w pole przeciw żydom paryskim i wystrzelałby ich jak zające.

Dzienniki paryskie, przeciwne rewizyi procesu Dreyfusa, podnoszą, że przebieg ostatnich dni rozprawy był klęską dla zwolenników Zoli i wyrażają zdanie, że nie ulega wcale wątpliwości, iż Zola będzie skazany.

---

23)

JACQUINE VANESSE

najnowsza powieść

WIKTORA CHERBULIEZ.

IX.

(Ciąg dalszy).

„Dziwna to panna! — pisze pani Sauvigny. — Pomimo najbardziej wyrafinowanych manier, ta wnuczka margrabiego jest w gruncie rzeczy prawdziwą dziczką. Jak dzicy ludzie, nie uznaje innej reguły postępowania, tylko własne wrażenia i posiada bardzo mały zakres bardzo prostych pojęć, które uważa za świętą prawdę i które zastępują u niej rozum i sumienie:

„Powtórzyłam to Waleremu, a on rzekł:

— „Strzeż się pani! Ta dzika dziewczyna jest dla mnie dowodem, że można mieć zarazem duszę czystą i przewrotną.

„Zaprzeczyłam temu żywo.

„Ależ tak, droga pani; ona brzydzi się upadkiem; ale spróbuj pani szukać z nią sprzeczki, staraj się wyrządzić jej chociaż najlżejszą obrazę — każdy środek będzie dobry dla niej, aby się pomścić. Dzicy ludzie zwykle zatruwają swoje strzały.

„Byliśmy sami — dodał więc pieszczotliwym głosem, który wrażenie muzyki czyni na mnie:

„Ktokolwiek nie kocha Charlotty, jest przewrotnym w moich oczach.

„Wyrzucał mi także, iż jestem nadto dla niej wyrozumiała.

„Cóż pan chcesz? — odrzekłam — nie mogę się powstrzymać, żeby się nią nie zachwycać. Gdyby Charlotta była żyła w szkaradnem otoczeniu i napatrzyła się brzydkich rzeczy, wątpię czy tak samo, jak panna Vanesse, byłaby zachowała serce i duszę wolną od skazy.

„Zabronił mi mówić podobnych rzeczy i usiadł do fortepianu. Ona go unika, a on jej znosić nie może. Tak mi to przykro, tak chciałabym zbliżyć ich do siebie! Ona taka naturalna! Chcąc mi kiedyś komplement powiedzieć, wyraził się sam przecież, że wtedy dopiero kobieta mu się podoba, gdy czyni na nim wrażenie cząstki natury“.

12 grudnia uwagi nad urządzeniem warzywnego ogrodu, projekt zakupienia nowego kawałka gruntu na ten cel.

Potem znowu, jakby bezwiednie, zwrot do tego, co ją najwięcej zajmuje. Jacquina zaprezentowała pani Sauvigny swoją Dyanę bronzową, pytając, czy prawda, że ona do tej bogini podobna. Tak, zapewne, rysy prawie te same.

„Jest przecie wielka różnica pomiędzy nią a panią — rzekłam — panna Vanesse inaczej się czesze.

„Pani nie pochwala mego spuszczonego warkocza?

„Zdaje mi się, że to trochę za młode dla pani.

„Tak, to prawda, tak włosy noszą małe dziewczynki i dla tego trzymam się tej fryzury; dopóki będę nosić warkocz, żadnemu młodemu człowiekowi nie przyjdzie na myśl starać się o mnie. Tylko starcy zakochują się w małych dziewczynkach, ale tych się policzkuje....

„A przecież ja znam jednego człowieka, który kręci się w około niej; jest nim pan Belfons, jeden z moich sąsiadów, ale ona nie zważa na niego“.

Pani Sauvigny dodaje, że domyślała się, dlaczego Jacquinie chodzi o jej warkocz. A przecież, nie pochwala zachwytów nad bronzową boginią, którą posądza, że daje Jacquinie złe rady.

1 stycznia następuje opis nowego roku w zakładzie i kłótni dwóch staruszek.

Pani Sauvigny chciałaby ofiarować Jacquinie prześliczne koronki, które ma od ojca, ale nie śmie, a panna Vanesse lubi koronki. Tymczasem Jacquina, przyszedłszy z rana powinszować jej nowego roku, przynosi wybraną z pomiędzy klejnotów, pozostawionych jej przez ciotkę, prześliczną kameę oprawną w broszę, która pani Sauvigny się podobała. Koronki mogą więc być ofiarowane i są przyjęte z wdzięcznością. Podczas gdy pani Sauvigny zapewnia, że ich ani razu na sobie nie miała:

„To szkoda, mówi panna Vanesse z miną dobrotliwej królowy, posiadały by większą cenę“.

Dobra Charlotta cieszy się tak pomyślnie rozpoczętym nowym rokiem.

Dnia 17 stycznia między innemi, opis ślizgawki, na którą zawiozła pannę Vanesse. Jacquina nie przyznawała się, że ślizga się debrze i dopiero na lodzie pani Sauvigny przekonała się, jaka z niej artystka w tym kierunku. Było wiele ludzi, nawet z Paryża, każdy na nią patrzał, zachwycał się, a pani Sauvigny dumną była, jakby Jacquina była jej dziełem. Siedziała na lodzie, otulona futrami, rozmawiając ze znajomymi, gdy nagle nadbiegła rozpromieniona Jacquina z saneczkami, proponując jej, żeby usiadła, a ona ją po stawie przewiezie.

Pani Sauvigny trochę się bała.... podejrzywała, że panna Vanesse ma jakieś złe względem niej zamiary. Zawstydziła się jednak i siadła do sanek, ale z tem przekonaniem, że ostatnia jej godzina się zbliża. Rzeczywiście! — pośrodku stawu było jedno miejsce unikane starannie przez łyżwiarzy, gdzie lód był bardzo cienki. Pani Sauvigny przeczuwała, że właśnie w to miejsce zostanie zawieziona! Przymknęła oczy, gdy nagle, ruchem zręcznym i niespodziewanym Jacquina zawróciła na miejscu, i zadowolona, że swoją opiekunkę strachu nabawiła, zdrowo i cało dowiozła ją do brzegu.

Czy to w skutek uniknięcia niebezpieczeństwa, którego się obawiała, czy z zadowolenia, ze Jacquina była w dobrym humorze, dość, że pani Sauvigny dzień ten zalicza do najlepszych.

W kilkanaście dni potem zdaje się być pod tem samem wrażeniem. Z notatek dnia tego tchnie nieco melancholii, spowodowanej śmiercią jednego z pensyonaryuszów, którego najlepiej pani Sauvigny lubiła. Ale smutek jej łagodzi muzyka pana Saintis, który chcąc przypodobać się przyjaciółce, gra na organach podczas żałobnego nabożeństwa i współczuciem panny Vanesse, która szanuje zmartwienie swojej opiekunki i choć jej nie pociesza, oszczędzać się ją stara.

„Jeżeli kochać, znaczy cierpieć, rzekła jej tylko w formie pociechy, niech się pani tak postara urządzić, aby mniej kochać“.

Ta niepojęta istota niecierpi muzyka, ale muzykę lubi.

„Wielcy muzycy, mówi, robią mi wrażenie bardzo miłych oszustów, którzy opowiadają mi bajki i tak ślicznie umieją kłamać, że w danej chwili wierzę wszystkiemu, co mi w muzyce rozpowiadają....“

(Ciąg dalszy nastąpi).

Rozprawa sobotnia była krótka; trwała nie wiele więcej nad dwie godziny. Posiedzenie rozpoczęło się o kwadrans na pierwszą wobec znowu przepełnionej sali. Przedsionek sądowy także pełen ludzi. Gdy ukazał się Leblois, zwymyślano go.

Po otwarciu posiedzenia, przedewszystkiem prezydent Izby adwokackiej Ployer złożył oświadczenie w sprawie awantury, która się wydarzyła na posiedzeniu piątkowem. Według tego oświadczenia, mężczyzna w todze adwokackiej, który rzucił się na osobę, wołającą: „niech żyje rzeczpospolita!“, z kijem, nie należy wcale do stanu adwokackiego. Przebrał się tylko w togę, ażeby uzyskać wstęp do sali sądowej. Był to książę de Montebello, przedstawiciel rodziny znanej z idei monarchicznych.

Adw. Labori żąda znów przesłuchania Picquarta. Prezydent zgadza się. Przed tem jednak adwokat Clemenceau zapytuje, czy ministerstwo wojny zgodziło się na przedstawienie w sądzie znanego „listu ułańskiego“ Esterhazego.

Prezydent oświadcza, że minister pozostawił to trybunałowi do rozstrzygnięcia. Trybunał powźmie później uchwałę.

Labori zapytuje Picquarta, czy słyszał jak Pellieux wobec sądu oświadczył, że bordereau datowane było w kwietniu.

Picquart: Nie przypominam sobie, lecz korzystam ze sposobności, aby złożyć następujące oświadczenie: Oto dowiaduję się, że znieważono mnie znowu w rozmaitych dziennikach, z powodu moich zeznań. *Petit Journal* podał, że jestem żonatym, ojcem wielu dzieci, które wychowują się w Niemczech. Owóż oświadczam, że to fałsz. Jestem kawalerem, nie mam dzieci, a gdybym je miał, nie kazałbym ich wychowywać w Niemczech. Jak panom wiadomo, znajduję się obecnie w więzieniu fortecznem, więc nie mogłem natychmiast zaprotestować przeciw fałszywym pogłoskom. Obecnie protestuję....

Picquart żąda, ażeby dla wydania o nim opinii wezwano na świadka generała Gallifeta, długoletniego jego szefa. Labori popiera ten wniosek, który jednak prezydent uchyla.

Następuje znowu konfrontacya Picquarta z gen. Pellieux.

Gen. Pellieux zapytany o coś przez Laboriego, odpowiada, że więcej zeznawać nie będzie, poczem podniesionym głosem dodaje:

— Wszystko w tym procesie jest osobliwem, najosobliwszem jednak to, że człowiek, który nosi jeszcze mundur francuski (wskazuje na Picquarta) staje tu, aby oskarżyć trzech generałów, że popełnili fałszerstwo i posługują się niem. (Oklaski. Ogólne poruszenie).

Picquart usiłuje się tłómaczyć:

Jeślim tu powiedział — mówi — że wspomniany, rzekomo niezachwiany, dokument przeciw Dreyfusowi jest falsyfikatem, nie chciałem przez to w najmniejszej mierze podawać w wątpliwość dobrej wiary moich przełożonych. Wszakże bywają doskonałe falsyfikaty. Generałowie mogą być w błąd wprowadzeni, jak to zdarzyło się niegdyś w sprawie Nortona. Co do mnie, oświadczam, że działam tylko w interesie prawdy.

Ta odpowiedź Picquarta nie zdołała jednak osłabić wrażenia słów gen. Pellieux. Labori chce pytać generała Pellieux o tajne dokumenta; prezydent nie pozwala. Labori skarży się na terroryzm ze strony sądu. Prezydent odbiera mu głos i grozi karą dyscyplinarną. Wreszcie Labori zwraca się do Zoli i mówi głośno:

— Zapytuję sam siebie, panie Zola, czy nie byłoby lepiej opuścić tę salę, aniżeli znosić dłużej, aby nam wiązano ręce i kneblowano usta? (Krzyk w sali).

Zola odpowiada przeczącym ruchem głowy.

Prezydent (do Laboriego). Mów pan poważnie.

Gdy Labori stawia dalej pytania generałowi Pellieux, ten milczy. Generał Gonse, zapytany, także powołuje się na tajemnicę urzędową. Wreszcie obaj oficerowie ostentacyjnie wychodzą.

Labori zapytuje Picquarta znowu o tajny dokument, o którym mówił generał Pellieux.

Picquart objaśnia, że dokument ten odnosiłby się raczej do oficera armii, a więc do Esterhazego, niż do oficera sztabowego t. j. do Dreyfusa. Więcej powiedzieć nie może, bo go krępuje tajemnica urzędowa. Dodaje, że dokument ten mógłby być przedstawiony w sądzie i omawiany nawet przy drzwiach otwartych, bo nie przedstawia żadnego niebezpieczeństwa dla obrony krajowej.

Na parę następnych pytań Picquart odmawia odpowiedzi z powodu, że tyczy się tajemnicy urzędowej. Dalej twierdzi, że w swoim czasie nikt w ministerstwie wojny nie wątpił, iż obciążająca Esterhazego karta pocztowa była przez niego pisana.

Labori. Co powiedział Bertillon, gdy mu pan pokazał fotografię jednego z listów Esterhazego?

Picquart. Że to jest pismo bordereau (niepokój w sali) — i dodał potem: „To żydzi zrobili.“ Na tem skończyło się przesłuchanie Picquarta.

Następuje przesłuchanie ostatnich świadków.

Świadek Stock, księgarz-nakładca twierdzi, iż wie od jednego z członków sądu wojennego na Dreyfusa, że sędziom przedstawiono nie jeden, ale parę tajnych dokumentów.

Prezydent. O sprawie Dreyfusa mówić nie wolno.

Świadek. W takim razie nie mam nic więcej do powiedzenia.

Św. Lalance, Alzatczyk, b. poseł do niemieckiej Rady państwa, opowiada o nietolerancyi pułk. Sandherra, który był jednym z promotorów skazania Dreyfusa. Sandherr, przeszedłszy z protestantyzmu na katolicyzm, miał nienawidzieć żydów. Gdy świadek chce mówić o procesie Dreyfusa, prezydent mu przerywa:

— O Dreyfusie mówić nie wolno.... Mów pan o Esterhazym!

Św. O Esterhazym nic nie wiem. (Wesołość).

Św. Duclaux, dyrektor instytutu Pasteura, oświadcza, że w sprawie tej panuje mrok, który należy rozprószyć.... Dlatego podpisał protest przeciw dotychczasowemu postępowaniu rządu.

Św. Anatol France, literat i członek Akademii, również podpisał protest. Zgadza się z akcyą Zoli — i popiera ją.

Następnie odczytano jeszcze oświadczenie prof. Seailles, który nie mógł przybyć do sądu osobiście, a również popiera Zolę.

Na tem lista świadków wyczerpana. Pani Boulancy, i tym razem nie stawiła się.

Labori ponawia prośbę o przedstawienie w sądzie „listu ułańskiego“ i zarządzenie nad nim ekspertyzy. Trybunał wyszedł na naradę — i po kilkunastu minutach ogłosił decyzyę, ostatecznie uchylającą to żądanie.

Posiedzenie zamknięto o 2 po południu. Zoli nie witano przy wyjściu żadnemi manifestacyami. Za to Picquarta spotkały nieprzyjemne uwagi grupy młodych adwokatów. Generała Pellieux witano okrzykami na cześć armii, a generał odpowiedział: „Niech żyje Francya“!

W kołach poselskich twierdzą, że socyalistyczny poseł Jaurès zainterpeluje rząd w sprawie oświadczeń, złożonych w sądzie co do procesu Zoli przez szefa sztabu generalnego Boisdeffre. Mianowicie Jaurès zapyta, co rząd myśli o tem, że Boisdeffre groził dymisyą, gdyby sędziowie przysięgli uznali Zolę niewinnym. Partya socyalistyczna zaś postanowiła wystąpić z manifestem do kraju, potępiającym sposób, w jaki prowadzono rozprawy w procesie Zoli

Wczorajszy dzień w Paryżu nie był wolnym od demonstracyj z powodu procesu Zoli. Mianowicie w dzielnicy La Villette urządzono antisemicki mityng na cześć algierskiego antisemity Maksymiliana Regio. Uchwalono rezolucyę, wyrażającą solidarność uczuć, jakie wyznają antisemici francuscy i algierscy, celem uwolnienia kraju od jarzma kapitalizmu oraz ochronienia Francyi od agitacyi syndykatu kosmopolitycznego żydowstwa. Protestowano też energicznie przeciw Zoli. Po skończeniu zebrania udali się manifestanci na plac Monge, aby urządzić demonstracyę na cześć Rocheforta, który właśnie udawał się do więzienia św. Pelagii, gdzie ma odsiedzieć karę, na którą został skazany w procesie z Reinachem. Policya i oddziały gwardyi republikańskiej utrzymały porządek. Następnie pod przewodnictwem pp. Millevoye i Thiébaud. udał się tłum do Panteonu, wykrzykując przeciwko Zoli i żydom. Policya musiała 5 osób aresztować — poczem nastał spokój. Tłum się rozprószył.

KRONIKA

Lwów, 21 lutego.

Kalendarz Jubileuszowy.

21 Lutego:

Rok 1852. Zaślubiny Jego Ces. Wysokości Arcyksięcia Rainera z Najd. Arcyksiężną Maryą Karoliną Ludwiką Krystyną.

Rok 1853. Z powodu otrzymanej dnia 18 lutego rany w głowę, zmuszony był Najj. Pan nieopuszczać Swego pokoju i wstrzymać się od wszelkich prac i zajęć. Ten przymusowy odpoczynek sprawiał Monarsze więcej bolu, niż zadana ręką zbrodniarza rana, to też powtarzał często cechujące niestrudzoną Jego pracowitość słowa: „O! że też właśnie teraz muszę być bezczynnym, gdy na Mnie tyle czeka zajęcia!“

Rok 1893. Najj. Pan udaje się do Wels, aby podać do chrztu nowonarodzonego Swego Wnuka, Syna Ich Ces. Wysokości Arcyksiężnej Maryi Waleryi i Arcyksięcia Franciszka Salvatora. Nowo ochrzczony Arcyksiążę otrzymał imiona: Franciszek Karol Salwator Maryan Józef Ignacy.

— **Bal dworski.** Na starożytnym zamku budzińskim odbył się przedwczoraj świetny bal dworski, który zgromadził wszystkie znakomitości polityczne, towarzyskie, literackie i naukowe stolicy Węgier. Na balu był obecny Najj. Pan, Najd. Arcyksiężna Józefa w zastępstwie Najj. Pani, oraz wszyscy prawie Najd. Arcyksiążęta. Jego Cesarska Mość odbył długi *cercle*, wszczynając rozmowę z wieli obecnymi. Przy pojawieniu się Najw. Dworu kapela cygańska grała czardasza. Na bal przybyli z Wiednia PP. Ministrowie hr. Gołuchowski i bar. Krieghammer, nuncyusz Taliani, ambasadorowie Kapnist, hr. Eulenburg, Rumbold, margr. Reverrsaux i inni. Przyjęcie było nader wspaniałe.

— **Wybór uzupełniający** dziesięciu członków Rady powiatowej w Żydaczowie z grupy większych posiadłości rozpisało Prezydyum c. k. Namiestnictwa na dzień 28 marca b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Setna rocznica.** Posiedzenie sekcyi artystycznej komitetu Mickiewiczowskiego, odbędzie się we środę 23 b. m. o godzinie 4 popołudniu w lokalu Kółka Mickiewiczowskiego (pasaż Hausmana). Na porządku dziennym obrad sprawa bardzo ważna i niecierpiąca zwłoki.

— **Z Koła literacko-artystycznego.** Ostatni w tym karnawale wieczór z tańcami, odbędzie się w „Kole“ we wtorek, dnia 22 b. m. Początek o godzinie 6 wieczorem, koniec o północy. Wstęp dla członków „Koła“ z rodzinami oraz dla osób przez nich wprowadzonych.

— **Z karnawału.** W sobotę z okazyi srebrnego wesela pp Gwalbertów Ziembickich, odbył się w ich domu drugi w tym karnawale wieczór tańcujący. Nie było to wprawdzie drugie poprawne i pomnożone wydanie, bo to po prostu niemożliwe, wystarczy powiedzieć, że piękny bal sobotni był do pierwszego podobny, a to największa jego zasługa i chwała. Nie można było bawić się lepiej, weselej i ochoczej, jak trudno wyobrazić sobie gościnności bardziej serdecznej, sympatycznej i szczerej. Osób przybyło blisko sto, a dziarskiemi parami biorącemi udział w tańcu z młodzieńczym zapałem kierował p. Zdzisław Marchwicki (syn). Bawiono się doskonale do 8 z rana.

Równocześnie odbył się wykwintny wieczór tańcujący u pp. Antonich Chamców.

— **Reduta artystyczna,** druga i ostatnia zarazem w bieżącym karnawale, nie była wprawdzie równie liczną, jak pierwsza, ale mimo to panował do godziny 3 po północy w gmachu teatralnym wyjątkowy ruch i gwar. Uproszone panie z dramatu i operetki sprzedawały przy kilku stolikach bilety loteryjne i szampan, tutaj też bawiono się najlepiej. Na program zabawy złożyły się tańce w żydowskich i krakowskich kostyumach. Przypuszczać można, że dochód z reduty był wcale niezły; sympatyczne więc instytucye zasilą nieco swoje kasy.

— **Wczorajszy wieczorek humorystyczny,** urządzony w sali „Sokoła“ przez p. Gustawa Fiszera, powiódł się, jak zwykle, pod każdym względem doskonale. Biletów dla licznych amatorów brakło, a ci, co wcześniej w nie zaopatrzyli się, mogli się naśmiać przez parę godzin do woli. Piękny spiew p. Szymańskiego oklaskiwano również gorąco, zmuszając artystę do wykonania nadprogramowych numerów.

— **XII. posiedzenie Kółka prawniczo-ekonomicznego** odbędzie się w Czytelni akademickiej (ul. Chorążczyzny l. 11) dziś, dnia 21 lutego b. r. o godzinie 7 1/2 wieczór. Na porządku dziennym odczyt p. Janusza Duczyńskiego p. t. „Stosunki administracyjne w Królestwie Polskiem.“

— **Z Towarzystwa łyżwiarskiego.** Wczorajsza maskarada na lodzie powiodła się znakomicie. Publiczność przybyła na stawy Panieńskie licznie i bawiła się doskonale widokiem masek nietylko gustownych, ale i dowcipem celujących. Między innemi zwróciła uwagę maska wybornie ucharakteryzowana za „głupiego Jasia“ i zasłużyła sobie na aplauz ogólny i na pierwszą nagrodę.

Z wylosowanych przy publicznem ciągnieniu przedmiotów nieodebrane zostały nr. 262 i nr. 472, po które do kancelaryi wydziału zgłosić się należy.

— **Ogień kominowy.** Dnia wczorajszego wybuchł o godz. 1 w południe w kamienicy pod l. 10 *a.* przy ulicy Jabłonowskich ogień kominowy, który zawezwana straż pożarna wkrótce ugasiła.

— **Z Uniwersytetu czerniowieckiego.** Opróżniona przez śmierć ś. p. prof. Graweina katedra prawa handlowego i wekslowego, oraz austr. prawa cywilnego i w przyszłym semestrze nie zostanie obsadzoną. Prof. dr. Halban w tem półroczu nadal wykładać będzie prawo handlowe i wekslowe, a prof. dr. Skedl austr. prawo cywilne.

— **Jubileusz Mickiewicza na Bukowinie.** Na zaproszenie wydziału politycznego Koła polskiego na Bukowinie, odbyło się w Czerniowcach 8 b. m. posiedzenie członków ściślejszego komitetu, celem narady nad uroczystym obchodem 100 rocznicy urodzin Adama Mickiewicza. W zasadzie postanowiono urządzić w ostatnich dniach maja, względnie także w pierwszych dniach czerwca obchody pamiątkowe we wszystkich miejscowościach Bukowiny, gdzie przebywa ludność polska w znaczniejszej liczbie. Ponieważ sprawa obchodów na prowincyi ma być omawianą przy współudziale przedstawicieli miast prowincyonalnych, zaprosić się mających w tym celu na d. 28 lutego b. r., przeto zgromadzeni ograniczyli się tylko na ułożeniu zarysów programu uroczystości w Czerniowcach. Na podstawie opracowanego przez pana Adolfa Wiesiołowskiego szkicu, uchwalono, ażeby obchód odbył się dnia 22 maja bieżącego roku. Rozpocznie się on uroczystym nabożeństwem z kazaniem. Na nabożeństwo wyruszą wszystkie stowarzyszenia polskie w uroczystym pochodzie ze sztandarami. W południe zgromadzenie w lokalu Czytelni polskiej przy ewentualnym udziale zaprosić się mających przedstawicieli władz i stowarzyszeń obcych. Zgromadzenie wypełnią przemówienia, oraz odsłonięcie tablicy pamiątkowej i odspiewanie kantaty. Po południu w lokalu Czytelni popularny odczyt dla młodzieży szkolnej i rękodzielniczej, poczem rozdane będą odpowiedne upominki w książkach, medalionach, rycinach i t. p. Wieczorem w teatrze miejskim przedstawienie. Rozpocznie je prolog, następnie amatorowie odegrają odpowiednią sztukę, a zakończy obraz z żywych osób. Dla wykonania części programu wybrano trzy odrębne komisye, które już we wtorek d. 15 b. m. zgromadzą się, celem rozpoczęcia przygotowań.

— **Pojedynki.** Dzienniki wiedeńskie donoszą: W ujeżdżalni przy Ungargasse odbył się dnia 18 b. m. rano o godzinie 7 pojedynek między ks. Filipem Sasko-Koburgsko-Gotajskim a porucznikiem kawaleryi Mattachich-Keglevich'em, a to na warunkach bardzo ostrych. Najprzód dwukrotnie zamieniono strzały, bez żadnego rezultatu; potem bito się na pałasze. Walka na pałasze trwała kilka minut; książę otrzymał lekką ranę w prawą rękę. Sekundantami jego byli: minister honwedów bar. Fejerwary i generał hr. Wurmbrand. Stan zdrowia rannego księcia jest zupełnie zadowalający.

Pomiędzy byłym deputowanym Pazmandy a spiewakiem włoskim Falconim, odbył się dnia 19 b. m. w Budapeszcie pojedynek z powodu, że Pazmandy obraził w wydawanym przez siebie dzienniku występującą w Budapeszcie włoską spiewaczkę pannę Lorenzo, insynuując jej, że była odaliską i faworytą sułtana. Pojedynek skończył się bez rozlewu krwi.

— **Rozbójczy napad.** Z Charkowa donoszą: W kopalniach berestowskich spółki hołubowskiej dokonano napadu na kantor, celem zrabowania kasy. Uzbrojeni w rewolwery rozbójnicy dostali się do domu, mieszczącego kantor i zaczęli odbijać kasę, na wystrzały stróżów odpowiadając wystrzałami. — Dyrektor kopalni, inżynier górniczy Ciemnałowski, wyszedł na ganek ze strzelbą, lecz natychmiast padł trupem. Skoro tylko wystrzały obudziły wszystkich mieszkańców, rozbójnicy uciekli na dwóch podwodach, którymi przyjechali.

Notatki literacko-artystyczne.

Konkurs na feljeton. Wydawnictwo *Słowa Polskiego* rozpisuje konkurs na pracę felietonową, która mogłaby pomieścić się w odcinku jednego numeru tego pisma. Za główny warunek konkursu stawia lekką formę utworu i treść zajmującą, przyczem zgoła nie krępuje autorów wyborem tematu — byle felieton nie przekraczał 200 wierszy druku. Termin do nadsyłania prac (pod adresem redakcyi *Słowa Polskiego* ul. Chorążczyzny l. 17 we Lwowie) naznaczony do dnia 1 kwietnia b. r. Prace zakwalifikowane do druku, ogłaszać będzie *Słowo* z dopiskiem „felieton konkursowy“, atoli bez nazwiska autora, tylko przytaczając godło. Sąd konkursowy stanowi sama publiczność.

Pierwsza nagroda za najlepszy felieton, przyznana największą liczbą głosów czytelników, wynosić będzie sto koron. Nadto cztery felietony, na które poza pierwszą nagrodą padnie największa liczba głosów, otrzymają również nagrody, w stosunku do liczby głosów mianowicie: 60, 40, 30 i 20 koron. Wszystkie felietony konkursowe, drukiem ogłoszone w *Słowie Polskiem*, zarówno nagrodzone, jak i nienagrodzone, otrzymają honoraryum w wysokości 5 ct. od wiersza.

Pani Kochańska święciła w sobotę w Krakowie kolosalny tryumf. Publiczność zgotowała ostentacyjne przyjęcie wielkiej spiewaczce; miejscowe dzienniki z najwyższemi pochwałami

wyrażają się o przepysznej i nieporównanej sztuce pani Kochańskiej.

Z. Przybylski napisał nową sztukę p. t.: „Państwo młodzi“.

Piękny jubileusz. *Tygodnik ilustrowany*, założony w Warszawie w dniu 1 października 1859, dobiegł do 2000 numeru, zawsze wierny wypowiedzianym w pierwszym artykule wstępnym zasadom. Ilustracyi warszawskiej życzymy, by rozwijała się nadal równie pięknie, by i w przyszłości służyła wytrwale dobrej sprawie, na pożytek i chwałę polskiej literatury i sztuki.

W Wiedniu dano w Volksteatrze nową sztukę Bracci, autora „Niewiernej“, p. t.: „Koniec miłości“, która mimo świetnego dyalogu i kilku dobrych scen, nie doznała wielkiego powodzenia. Główną rolę grała pani Odillon.

Nadzwyczajnej wagi odkrycia udało się dokonać znakomitemu archeologowi rzymskiemu Marucchi'emu w ruinach pałacu Tyberyusza na Palatynie. Uczony ten, najznakomitszy z dzisiejszych znawców archeologii chrześciańskiej, znalazł tamże na jednej ze ścian starożytne malowidło „sgrafitto“, przedstawiające ukrzyżowanie Chrystusa. Marucchi twierdzi, że jest ono dziełem jednego z żołnierzy, który był obecny przy męce Pańskiej i który pod postaciami swych kolegów, krzyż otaczającemi, zamieścił nazwisko każdego z nich w języku łacińskim. Odkrycie to wywarło w Rzymie olbrzymie wrażenie. W najbliższym czasie uczony włoski ogłosi dzieło o niem, a zarazem reprodukcyę owego „sgrafitta“. Donosi o tem wiedeńska *Pol. Corr.*

Z teatru. P. Chodakowski, artysta i reżyser warszawskiej opery, przybywa do Lwowa na jutrzejsze przedstawienie „Livii Quintilli“, wysłany z ramienia tamtejszej dyrekcyi rządowych teatrów, która ma zamiar wystawić „Livię“ w Warszawie. Wraz z p. Chodakowskim przybywa incognito jeden z tamtejszych dygnitarzy.

Do wystawienia „Dzwonu zatopionego“ czynią się wielkie przygotowania.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś w poniedziałek (wznowienie) „Dama kameliowa“, dramat w 5 aktach Aleksandra Dumasa (syna) z panią Siennicką w roli tytułowej.

We wtorek po raz trzeci „Livia Quintilla“ opera w 3 aktach według dramatu Stanisława Rzętkowskiego, słowa Ludomiła Germana, muzyka Zygmunta Noskowskiego.

We środę „Koncert kompozytorski“ Zygmunta Noskowskiego z łaskawym udziałem Towarzystwa śpiewackiego „Lutnia“ oraz artystów i orkiestry teatru hr. Skarbka.

Rozpocznie: „Pierwszy bal“, komedya w 1 akcie Zygm. Przybylskiego.

We czwartek po raz czwarty „Livia Quintilla“, opera w 3 aktach Zygmunta Noskowskiego.

W piątek po raz drugi „Dama kameliowa“, dramat w 5 aktach A. Dumasa (syna).

W sobotę popołudniu o pół do 4 dla młodzieży szkolnej „Zbójcy“, tragedya w 5 aktach, 11 odsłonach Fr. Schillera.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Szkoła chmielarstwa w Staremsiole. Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, podaje do powszechnej wiadomości, że tegoroczny kurs nauki w szkole chmielarstwa w Staremsiole koło Lwowa otwarty zostaje jak z. r. w ten sposób, aby uczniowie tej szkoły wychodzili z niej bezpośrednio przed chwilą, w której zaczyna się uprawa chmielu i żeby prócz tej uprawy mogli nabyć podczas nauki w szkole jeszcze dalszych wiadomości w innym zawodzie, któryby ułatwił im uzyskanie posady choćby w mniejszych chmielarniach. — Zarazem ogłasza Komitet konkurs na miejsca bezpłatne (stypendya) w tej szkole pod następującymi warunkami:

W szkole chmielarskiej w Staremsiole będzie oprócz chmielarstwa udzielaną praktyczna nauka rzemiosł a to: rymarstwa, kołodziejstwa i zwykłego koszykarstwa. Każdy uczeń będzie obowiązany do wyuczenia się oprócz chmielarstwa jednego z powyższych rzemiosł, które według własnego upodobania sobie wybierze. Cały kurs nauki trwać będzie jedenaście miesięcy i zaczyna się stale 1 kwietnia 1898 — kończy zaś z ostatnim dniem lutego 1899 r. Jak w roku zeszłym, tak i na rok bieżący przeznacza Komitet dla niezamożnych kandydatów ośm stypendyów, (4 państwowe a 4 krajowe), w wysokości po 100 zł. Stypendya te starczą na całkowite utrzymanie ucznia przez czas pobytu w szkole.

Pierwszeństwo będą mieli uczniowie, którzy roku zeszłego kursu słuchali, a należytej wprawy na samoistnych chmielarzy jeszcze nie nabyli, następnie kandydaci, którzy już pracowali w zawodzie ogrodniczym. Pożądaną też jest rzeczą, aby kandydaci umieli czytać i pisać. Naukę powtarzania, szczególniej rachunków, pobierać będą uczniowie w niedzielę, święta i dnie słotne.

Uczeń stypendysta winien jest: a) mieć najmniej skończonych lat 18; b) zaopatrzyć się w potrzebną odzież i bieliznę, jakoteż pościel; c) wykonywać wszelkie roboty ręczne, wskazane mu przez instruktora lub jego zastępcę, na chmielniku szkolnym bez wynagrodzenia; za roboty zaś, wykonywane na chmielarniach właściciela Staregosioła, pobierać będzie odpowiednie miejscowym stosunkom wynagrodzenie które w ciągu lata 30 — 35 zł. wniesie. Połowa tegoż wynagrodzenia służyć ma na uzupełnienie stypendyum, względnie na potrzeby ucznia w czasie nauki, druga zaś połowa przechowaną będzie w kasie szkolnej i wydaną mu zostanie przy ukończeniu szkoły. Do szkoły mogą być przyjęci i niestypendyści za skromną opłatą dwunastu zł. miesięcznie za wikt, mieszkanie i naukę. Podania zaopatrzone metryką i świadectwem dotychczasowego zajęcia (względnie też świadectwem szkolnem, jeżeli petent ma je) wnieść należy do Komitetu c. k. gal. Towarzystwa gospodarskiego (ul. Słowackiego l. 8) — franco najdalej do dnia 1 marca b. r., przyczem wyraźnie nadmienić należy czy w razie nieotrzymania stypendyum kandydat zechce wstąpić do szkoły na własny koszt.

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 12·67½ do 12·72 ., loco Ołomuniec 11·80 do 11·90, loco Berno-Wiedeń 12·— do 12·10, na marzec loco Aussik 12·72½ do 12·77½, cukier w kostkach primi 37·50 do 36·75, secunda 37·25 do 37·50. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 19·10 dy 19·3[illegible]. Nafta kaukazka transito Tryest 3·50 do 3·75, galicyjska przeźroczysta 16·— do 16·25.

Targ zbożowy.

Lwów, 21go lutego. Pszenica 10·45 do 10·75, żyto 7·50 do 7·80, owies 6·80 do 7·—, jęczmień 6·— do 6·50, rzepak 11·20 do 12·—, groch 6·7 do 8·—, wyka 5.60 do 5·80, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·75 do 6·10, hreczka 7·50 do 7·80, konieczyna czerwona galicyjska 32·— do 48·—, biała —·— do —·—, tymotka 16·— do 22·—, anyż —·— do —·—, kukurudza stara —·— do —·—, nowa 5·30 do 5·50, chmiel stary —·— do —·—, nowy za 56 kilo —·— do —·—, spirytus gotowy —·— do —·—, na termin —·— do —·—, waranty —·— do —·—.

Sejm

Lwów, 21 lutego.

(30 posiedzenie, 3 sesyi, VII peryodu).

(§) JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni otwiera o godzinie 10 minut 50 przed południem posiedzenie.

Obecnych 96 posłów.

Sekretarz poseł Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych, które przekazano Wydziałowi krajowemu i komisyom do załatwienia.

Ogółem wpłynęło dotąd 1479 petycyj.

J. E. Marszałek oznajmia, iż wniesiono następujący wniosek naglący posłów Jaworskiego i ks. bisk. Czechowicza:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Wysłać deputacyę sejmową z J. E. Marszałkiem krajowym na czele w celu złożenia Najjaśniejszemu Panu uczuć wiernopoddańczych z powodu pięćdziesiątej rocznicy objęcia rządów. (Posłowie powstają z miejsc).

2) Co do ilości i składu tej deputacyi oczekuje sejm propozycyi Marszałka krajowego.

J. E. P. Jaworski dla uzasadnienia wniosku przemówił jak następuje:

Wysoka Izbo! Dostojny Panie Marszałku! Dnia 4 grudnia t. r. przypada 50 letnia rocznica objęcia rządów przez Najmiłościwiej nam panującego Cesarza i Króla. Dzień ten dla wszystkich ludów Austryi, dzień świąteczny, dzień uroczysty.

Wszyscy zanosić będą gorące modły do Wszechmocnego, by w czerstwem zdrowiu długie lata zachował nam jeszcze Najukochańszego Monarchę. Wszyscy spieszyć się będą, by u stóp Tronu z tego powodu winne złożyć hołdy.

I my Reprezentacya kraju tego tam być powinniśmy. Wszak ten Sejm fungujący od 37 lat, wszak możność radzenia i załatwiania własnych spraw przez nas samych, to akt wielkoduszności Monarchy. Wszak przez 50 lat ciągle odbieramy dowody Jego wielkiej troskliwości, Jego niezrównanej łaski. (Brawa).

Niech więc Marszałek krajowy z deputacyą sejmową uda się do Wiednia, niech wynurzy Najjaśniejszemu Panu uczucia całego kraju (brawo), niezłomnej wierności, najgłębszej czci i nieograniczonej wdzięczności. (Brawo). Niech mu niesie w darze serca nasze i miłość naszą, Temu, który przez lat 50 swoje serce, całe swoje jestestwo poświęcał dla dobra swoich ludów. Proszę o przyjęcie mego wniosku. (Brawa i oklaski).

Izba uchwala powyższy wniosek a JE. Marszałek konstatuje, iż tak nagłe traktowanie jak i sam wniosek uchwalono jednomyślnie. (Huczne oklaski).

JE. Marszałek oznajmia, iż wniosek co do składu i ilości członków deputacyi przedłoży Izbie na jutrzejszem posiedzeniu.

P. Marchwicki postawił następujący wniosek naglący:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby przystąpił do zmiany organizacyi zarządu państwowych dróg żelaznych przez utworzenie krajowej dyrekcyi kolejowej z jak najobszerniejszym zakresem działania.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby odnośnie do memoryału swego z dnia 9 października 1891 l. 45.446 do Ministra handlu przedstawił c. k. Rządowi, że zarówno w interesie racyonalnej administracyi kolejowej, jak w interesie rozwoju krajowego przemysłu i handlu potrzebnem jest utworzenie krajowej Dyrekcyi państwowych dróg żelaznych.

W uzasadnieniu tego wniosku podniósł poseł Marchwicki, iż Izba już kilkakrotnie wyraziła życzenie przeprowadzenia organizacyi dyrekcyj ruchu kolei żelaznych, ażeby one miały szerszy zakres działania, co odpowiada ekonomicznym potrzebom naszego kraju.

Utworzenie Ministerstwa kolejowego w niczem nie zmieniło dotychczasowego systemu centralistycznego. Mowca podnosi, iż należy obstawać przy memoryale Wydziału krajowego z roku 1891 i domagać się rozszerzenia atrybucyj dyrekcyj ruchu kolejowych, urzędujących w naszym kraju.

Wniosek uznano za nagły, a następnie uchwalono go.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Sieniawa na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu. Sprawozdawca pos. Wereszczyński.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego uchwalono ustawę, zezwalającą na pobór opłat: od hektolitra alkoholu po 5 zł.; od hektolitra napojów słodzonych 1 zł. 50 ct.; od hektolitra piwa po 1 zł. 20 ct.; od hektolitra miodu po 3 zł.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełnieniu obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim. Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz.

Na wniosek pos. Gorayskiego uchwalono sprawę tę przekazać komisyi gospodarstwa kraj. z poleceniem przedłożenia na jutrzejszem posiedzeniu ustnego sprawozdania.

Z kolei nastąpiło trzecie czytanie ustawy o połączeniu gminy Skole wieś z gminą Skole miasteczko. Sprawozdawca pos. Mikołaj Torosiewicz.

Na wniosek posłów Okuniewskiego i Pinińskiego, trzecie czytanie tej ustawy usunięto z porządku dziennego.

Nastąpił z porządku wybór członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych.

Głosowało 16 posłów; poseł Vayhinger otrzymał 15 głosów, 1 kartkę oddano próżną. Wybrany zatem został pos. Vayhinger.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi szkolnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zniżenia lat służby nauczycieli szkół ludowych. Sprawozdawca pos. Soleski.

Komisya wnosi projekt ustawy, mocą której nauczycielom szkół ludowych zniża się lata służby, potrzebne do wysłużenia całej emerytury z 40 na 35 lat. W sprawozdaniu komisyi podniesiono, że Rada szkolna kraj. zapytania przez Wydział krajowy o opinię w tej sprawie, oznajmiła:

1. Przyjęcie zasady, że czas trwania służby zniża się z 40 lat na 35 lat, w skutek czego za każdy rok służby nauczycielskiej przyznać należy zamiast jednej czterdziestej jak dziś, jedną trzydziestą część poborów — pociąga za sobą z tego tytułu wzrost wydatków rocznie około 3000.

2. Krótszy bo 35 lat trwający okres służby nauczycielskiej pociągnie za sobą następujące konsekwencye:

Według obliczeń Rady szkolnej jest 108 takich nauczycieli i nauczycielek, którzy w r. 1898 ukończą 35 rok służby, którzy zatem mogliby w danym razie skorzystać z ustawy i przejść w stan spoczynku. Według dotychczasowego doświadczenia Rady szkolnej połowa nauczycieli skorzystałaby z tego prawa i przeszłaby w stan spoczynku po 35 latach służby z pełną emeryturą.

Licząc 54 nauczycieli ze średnią emeryturą 750 zł. otrzymamy roczny wydatek 40.500 złr.

Całkowity tedy wydatek roczny, połączony ze zniżeniem lat służby nauczycielskiej z 40 na 35, wyniesie około 43.500.

Względ na powyższy wydatek roczny, jak i przypuszczenie, że przyznanie 35 lat, uprawniających do pełnej emerytury, mogłoby sprowadzić dotkliwy w danych warunkach ubytek sił nauczycielskich, spowodował Radę szkolną do propozycyi, by całą ustawę pozostawić niezmienioną, a tylko po alinei drugiej art. 40 opiewającej:

Nauczyciel stały, który w czasie służby stracił wzrok lub zmysły, tudzież nauczyciel, który z powodu wykonywania obowiązków nauczycielskich stał się zupełnie nieudolnym do pełnienia służby, otrzyma $^{10}/_{40}$ pobieranej płacy jako emeryturę, chociaż dziesięć lat nie wysłużył, — umieścił dodatek następującej treści:

„Po wysłużonych 35 latach dostaje jednak emeryt pełną należytość, obliczoną jak wyżej, a po wysłużonych 30 latach dostaje emeryt, jeżeli osiągnął 60 lat życia również pełną należytość, obliczoną jak wyżej“.

Wydział krajowy, opierając się na motywach w kilkakrotnych sprawozdaniach komisyi szkolnej przytoczonych, zwłaszcza zaś na tem, że w roku zeszłym Sejm bez żadnej z jakiejkolwiek strony opozycyi przyjął wniosek komisyi szkolnej, która w swojem tamtegorocznem sprawozdaniu za wnioskiem posła Soleskiego stanowczo w zasadzie się oświadczyła, — postanowił przedłożyć Sejmowi wniosek, do stanowczego załatwiania sprawy w myśl wniosku posła Soleskiego. Wniosek komisyi uchwalony został 4 głosami przeciw 4, a dyrymował przewodniczący na rzecz 35 lat służby.

W jednym tylko punkcie różni się projekt Wydziału krajowego od zeszłorocznego wniosku posła Soleskiego, zatrzymuje bowiem z dotychczasowej ustawy 10 lat jako minimum służby, uprawniającej do emerytury w razie nieudolności do pracy i zabezpieczający wdowom i sierotom po nauczycielach ustawowe zaopatrzenie. W skutek tego projekt Wydziału krajowego oznacza najniższę emeryturę nie na $^{9}/_{53}$, lecz na $^{10}/_{35}$ przypadającej całkowitej płacy. Komisya akceptuje wnioski Wydziału krajowego.

Co do efektu finansowego — mówi Wydział krajowy — świadomy jest obciążenia, jakie z tego powodu na fundusz krajowy bezwłocznie spada i stale na nim ciężyć będzie; równocześnie musi atoli Wydział krajowy stwierdzić, że pokrycie tego wydatku już w granicach obecnego stanu finansów kraju będzie zapewnione — jeżeli Sejm przychyli się do wniosku Wydziału krajowego o bonifikacyę z funduszu propinacyjnego na rzecz funduszu krajowego i ustawa krajowa przez Wydział krajowy Sejmowi do uchwały przedłożona, uzyska moc prawną — z czego fundusz krajowy uzyskuje stały dochód w kwocie przeszło 100.000 zł. rocznie ponad dotychczasowe dochody.

Co do moralnego znaczenia, jakie zniżenie lat służby nauczycielskiej z taką materyalną ofiarą publiczną połączone, mieć musi dla całego stanu nauczycielskiego, to kierował decyzyą Wydziału krajowego przedewszystkiem wzgląd na istotnie ciężką, trudną i pełną poświęcenia pracę nauczycielstwa ludowego nad szerzeniem oświaty narodowej, która bezsprzecznie prowadzona w gorszych warunkach, aniżeli w innych zamożniejszych krajach, odbijać się musi na zdrowiu i siłach żywotnych nauczycieli.

P. Kozłowski wyraża zdziwienie, iż poseł Soleski domaga się z jednej strony usunięcia szkół nieczynnych w naszym kraju, a z drugiej strony dąży do zniżenia lat służby nauczycielom, przezco spowoduje pójście na emeryturę większej ilości uzdolnionych nauczycieli już po 35 latach służby, a zatem zwiększy tylko ilość szkół nieczynnych. Mowca cytuje następnie ustawy w innych krajach obowiązujące, które normują 40-letnią służbę. Mowca wnosi poprawki do ustawy w duchu opinii Rady szkolnej krajowej.

Pos. Bojko popiera gorąco wnioski komisyi, oświadczając, iż ludność włościańska nie obawia się wydatków, spowodowanych zniżeniem lat służby nauczycieli. Lud chętnie ponosi ofiary, kiedy chodzi o pole-

pszenie bytu nauczycielstwu i podniesienie oświaty.

Pos. Cielecki uważa wniosek Rady szkolnej krajowej za więcej humanitarny i o wiele dalej idący od wniosku komisyi.

Pos. Romanowicz przypomina, że Towarzystwo pedagogiczne na którego czele stali i stoją ludzie poważni od dawnego czasu wnosi corocznie petycye do Sejmu o zniżenie lat służby nauczycielom.

(*JE. biskup Czechowicz obejmuje przewodnictwo.*)

Mówca konstatuje, że przedłożenie Wydziału krajowego opiera się na poleceniu Sejmu z roku zeszłego; niestety zeszłoroczny sprawozdawca Cielecki przemawiał dziś przeciw wnioskowi Wydziału krajowego. Czy chciano przez to zaznaczyć, iż Wydział nie powinien brać na seryo uchwał sejmowych.

Mówca nie widzi wielkiej różnicy między wnioskiem Rady szkolnej krajowej a Wydziału krajowego, bo nauczycielowi żądającemu świadectwa lekarskiego w razie chęci pójścia na emeryturę, lekarz nie odmówi takiego świadectwa. Efekt finansowy będzie prawie ten sam, czy się przyjmie wniosek Rady szkolnej czy Wydziału, a przyjmując wniosek Rady szkolnej, nie uwzględnia się gorących życzeń nauczycielstwa.

P. Bobrzyński podnosi, że różnica między wnioskami Wydziału krajowego i Rady szkolnej krajowej jest tylko teoretyczna. Wydział trzymał się uchwały sejmowej niewolniczo, nie zważając na ducha uchwały, Rada szkolna zaś biorąc na uwagę uchwałę, w której powiedziane było, iż tylko w zasadzie zgadza się na obniżenie lat służby, wzięła pod rozwagę tak efekt finansowy jako też interes samej szkoły i nauczycieli. Oba wnioski co do efektu finansowego prawie się nie różnią, zaś projekt Rady szkolnej krajowej dla nauczycieli jest korzystniejszy. Mówca oświadcza, iż głosować będzie za wnioskiem p. Kozłowskiego.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy. Wywiązuje się z tego formalna rozprawa nad kwestyą, czy mogą przemawiać wszyscy mówcy, czy też nastąpić ma wybór mówców generalnych.

Izba zadecydowała ostatecznie, aby wszyscy zapisani mówcy przemawiali.

Zapisani są pp. Wiktor Czaykowski, Cielecki, Czartoryski, Fruchtman, Rotter, Jordan, Kramarczyk, i Bernadzikowski.

P. Wiktor Czaykowski oświadcza się za wnioskiem p. Kozłowskiego.

P. Cielecki polemizuje z p. Romanowiczem.

(*J. E. Marszałek obejmuje przewodnictwo*).

P. Czartoryski popiera wniosek komisyi,

Pos. Fruchtmann z powodu nieobecności w Izbie traci głos.

Pos. Rotter popiera wniosek komisyi, wychodząc z założenia, iż ten wniosek dla nauczycielstwa jest korzystniejszy.

Pos. Jordan popiera poprawkę pos. Kozłowskiego, szkolnictwo utraciłoby najlepszych nauczycieli.

Pos. Kramarczyk oświadcza się za wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca pos. Soleski staje w obronie wniosku komisyi. Podnosi on, że jeżeli serca mieszkańców całego kraju zwracają się z uczuciem radości ku Temu, który kończy obecnie 50 rok panowania, który tyle łaski i dobrodziejstw świadczył, to zdaje się, że powiązanie tego faktu, iż w tym samym roku Sejm galicyjski zniżył lata służby nauczycielom z 40 na 35 lat, przyjmie ludność kraju jak najsympatyczniej, a nauczycielstwu doda to otuchy do dalszej gorliwej pracy (oklaski).

W rozprawie szczegółowej uchwalono wniosek posła Kozłowskiego, według którego nauczyciel już po 35 letniej służbie otrzyma całą emeryturę, jeżeli okaże się niezdolnym do służby.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi podatkowej o wniosku posła Skałkowskiego w przedmiocie postępowania przy egzekucyi podatków i należytości rządowych. Sprawozdawca pos. Skałkowski.

Komisya wnosi:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby polecił władzom administracyjnym i skarbowym przy egzekwowaniu podatków i należytości rządowych przestrzegać jak najściślej postanowień §. §. 251 i 252 ustawy egzekucyjnej z dnia 27 maja 1896 nr. 79 dz. p. p. o przedmiotach z pod egzekucyi wyjętych.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby treść rozporządzenia rządowego, które na skutek rezolucyi ad 1. wydanem zostanie, podał do wiadomości wydziałów powiatowych, celem pouczenia gmin.

Uchwalono bez rozprawy.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi prawniczej o wniosku posła Potoczka o wprowadzenie w życie ustawy o sądach rozjemczych. Sprawozdawca p. Jahl.

Komisya wnosi:

Wniosek posła Potoczka o wprowadzenie w życie ustawy o sądach rozjemczych odstępuje się Wydziałowi krajowemu do wyczerpującego zbadania i sprawozdania na jednej z następnych sesyi sejmowych.

Pos. Potoczek postawił poprawkę, aby sprawozdanie przedłożono na najbliższej sesyi sejmowej.

Sprawozdawca zgodził się na tę poprawkę poczem wniosek z poprawką uchwalono.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi podatkowej o petycyi gminy król. stoł. miasta Lwowa o przyznanie udziału w dochodach funduszu krajowego, przypaść mających w myśl art. IX. ustawy z dnia 25 października 1896 i w ewentualnych dochodach z podatków konsumcyjnych. Sprawozdawca poseł Skałkowski.

Komisya wnosi:

1. Petycyę gminy król. stoł. miasta Lwowa przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby treść tej petycyi zbadał i na najbliższej sesyi sejmowej, przy dołączeniu dat odnoszących się do wpływu reformy podatkowej na budżet miasta Lwowa, przedłożył Sejmowi sprawozdanie.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby, w razie gdyby c. k. Rząd przystąpił do reformy podatków konsumcyjnych w kierunku dla gminy miasta Lwowa niekorzystnym, udał się do c. k. Rządu z odpowiedniem przedstawieniem w celu obrony interesów miasta Lwowa.

Wnioski uchwalono.

Następuje sprawozdanie komisyi drogowej o petycyi Wydziału powiatowego w Łańcucie o uwolnienie od obowiązku zwrócenia funduszowi krajowemu należytości za wywłaszczenie gruntów pod drogę krajową Kańczuga-Dynów zajętych. Sprawozdawca p. Gnoiński.

Komisya wnosi:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby spłatę należytości w kwocie 11.573 zł. 59 ct., którą powiat Łańcucki obowiązany jest zwrócić funduszowi krajowemu za wykupno gruntów pod budowę drogi krajowej Kańczuga-Dynów rozłożył na sześć rocznych równych i bezprocentowych rat począwszy od r. 1898.

Wniosek uchwalono.

Z porządku dziennego załatwiono czterdzieści sześć sprawozdań o różnych petycyach, a między innemi petycyę kuratora fundacyi Skarbkowskiej, w sprawie zaległości czynszów, która dała powód pp. Bernadzikowskiemu i Rotterowi do skonstatowania, iż oświadczenia kuratora ogłoszone w dziennikach są nieprawdziwe.

Odczytano interpelacyę p. Krempy do Komisarza rządowego, iż wachmistrz żandarmeryi w powiecie jasielskim Józwa zajmuje się agitacyą polityczną; a następnie interpelacyę p. Szweda w sprawie zaprowadzenia rewirów rybackich na rzece Sole.

Koniec posiedzenia godzina 4 po południu; następne jutro, początek o godzinie 10 rano.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmował wczoraj w Zamku królewskim w Budzie na dłuższem prywatnem posłuchaniu P. Prezydenta Ministrów, br. Gautscha.

Z Wiednia zapewniają, że wszystkie dotychczasowe doniesienia o terminie zwołania Rady państwa opierają się na pogłoskach. Tyle jedynie ma być pewnem, że Rada państwa będzie zwołaną między 10 a 20 marca b. r.

Z kół czeskich donoszą, że marszałek ks. Lobkowic zgodził się na umieszczenie dyskusyi nad adresem na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia sejmu czeskiego. *N. fr. Presse* przypuszcza, że posłowie niemieccy podczas dyskusyi adresowej opuszczą salę sejmową.

Cesarz Wilhelm niespodziewanie i bez towarzystwa przybył onegdaj w południe do pałacu ambasady rossyjskiej i konferował przez trzy kwadranse z ambasadorem Osten-Sackenem. W związku z tą konferencyą ma być wyjazd generała Werdera do Petersburga. Generał przed wyjazdem był na posłuchaniu u cesarza Wilhelma.

Niemieckie pisma półurzędowe zaprzeczają doniesieniom, jakoby parlament niemiecki miał być przedwcześnie zamknięty, dodając, iż nie można się spodziewać zakończenia sesyę przed uchwaleniem najważniejszego przedłożenia, odnoszącego się do powiększenia wydatków na marynarkę. Równocześnie zaznaczają dzienniki półurzędowe, że nie wiadomo jeszcze, kiedy przedłożenia te przyjdą pod uchwałę parlamentu.

Centrum, jak zapewniają niemieckie gazety, sprzeciwi się zaprowadzeniu septennatu marynarskiego.

Pruska Izba deputowanych unieważniła wybór posła polskiego ks. Wolszlegiera.

Według najnowszych informacyi, książę Imeretyński powróci do Warszawy dopiero dnia 2 marca.

Jako rzecz pewną donosi *Kraj*, że wprowadzenie ustawy o samorządzie miejskim do Królestwa, zostało w zasadzie zdecydowane. Gdy okażą się korzystne rezultaty tej reformy, rozstrzygniętą będzie kwestya wprowadzenia ziemstw.

Ten sam dziennik donosi, że wykład języka polskiego w gimnazyach będzie znacznie rozszerzony.

Praw. Wiestnik ogłosił rozporządzenie o utworzeniu przy ministerstwie oświaty inspekcyi dla szkół przemysłowych.

Liczne zgromadzenia szlacheckie uchwaliły, że należy starać się o to, ażeby z ich inicyatywy, nadawano klejnot szlachecki „tym większym właścicielom ziemskim, nie należącym do stanu szlacheckiego, którzy przez dłuższy czas władają ziemią i trybem życia a prowadzeniem swojem zalecili się jako zasługujący na przyjęcie do stanu szlacheckiego".

Nowosti występują z projektem utworzenia osobnego ministerstwa przemysłu i handlu przez wyłączenie obecnego departamentu przemysłu i handlu z ministerstwa skarbu i przekształcenie go na samoistne ministerstwo.

W kraju kozaków dońskich mają być zaprowadzone obszerne reformy administracyjne. Dotychczasowy ataman tych kozaków, generał książę Światopołk-Mirskij ustąpi ze swego stanowiska.

Sejm finlandzki został zwołany na nadzwyczajną sesyę do Helsingfors na 24 marca. Sesyę otworzy generał-gubernator odczytaniem mowy tronowej cara.

Metropolita serbski Michał, który stał przez 40 lat na czele kościoła serbskiego, zmarł w Belgradzie na zapalenie płuc, licząc lat 72. Pogrzeb odbył się w sobotę kosztem państwa. Król złożył kondolencyę kapitule; prawdopodobnie następcą zmarłego metropolity będzie biskup Niszu, były kapelan dworski, Innocenty.

Zmarły metropolita był gorliwym stronnikiem Rossyi i prowadził na jej rzecz tak gorącą agitacyę, że rząd widział się zniewolonym w r. 1884 wydalić go z Serbii. Po kilkuletnim pobycie w Rossyi i abdykacyi króla Milana, wrócił do ojczyzny i otrzymał napowrót godność metropolity po zmarłym właśnie wówczas Teodozyuszu. Pod koniec życia nie brał czynnego udziału w polityce.

W ostatnich dniach wysłała Porta 6000 ludzi piechoty z Tessalii dla wzmocnienia załóg w Macedonii, niebawem zaś przybędzie w tym samym celu do Ueskuebu 3000 żołnierzy z Epiru. Oddziały te rozmieszczone będą wzdłuż granicy bułgarsko-macedońskiej.

Wedle telegramu z Konstantynopola, Edhem basza miał otrzymać rozkaz przeniesienia dwóch brygad wojska na granicę bułgarską, albowiem zawikłania z Bułgaryą nie są rzeczą wykluczoną.

Wedle wiadomości, nadchodzących z Ueskuebu, w północnych okręgach Albanii przyszło do groźnych rozruchów. Pojedyncze szczepy albańskie znajdują się z sobą w zażartej walce.

Proces Zoli wyczerpuje zupełnie cały polityczny interes we Francyi; wprawdzie w Izbie toczy się dyskusya budżetowa, ale ta nie budzi żadnego zajęcia; nad wszystkiem i nad wszystkimi góruje proces Zoli. Dotąd rząd francuski jest zupełnie pewny posiadania ogromnej większości, a opinia stoi za nim; najlepszym tego dowodem są ciągłe zwycięstwa, które odnosi w Izbie, ile razy bywa poruszana sprawa Dreyfusa, takich większości nigdy nie posiadał Méline w Izbie. W senacie dwóch senatorów życzyło sobie interpelować rząd w sprawie procesu, ale na życzenie Méline, senat odroczył dyskusyę na cały miesiąc.

Gabinet śledzi pilnie przebieg procesu, który jest przedmiotem ciągłych narad ministrów. Onegdaj u prezydenta Faurea była narada ministrów nad zeznaniami gen. Pellieux.

Z Paryża donoszą, że wobec ogromnego wzburzenia umysłów w całej Francyi, powstał w senacie projekt niedopuszczenia do wyroku w procesie Zoli. Według tego projektu sprawa przedłożoną być powinna jednemu członkowi, na którego się wszyscy zgodzą i któremu przedłożyć można będzie także i dokumenta tajne. Takim człowiekiem byłby Casimir Périer.

Na cześć generałów Pellieux i Boisdeffre przygotowują w poważnych kołach nadzwyczajne owacye.

W rozmowie z korespondentem *Pall-Mall Gazette* oświadczył Esterhazy, że w razie uwolnienia Zoli zrewoltuje się cały Paryż, a on stanie na jego czele. Gdyby noga Dreyfusa stanęła znowu na ziemi francuskiej, w tej chwili 5000 trupów żydowskich leżałoby na ulicach Paryża. Esterhazy dodał, że teraz jedyną jego myślą jest zemsta.

W gaz. *Libre Parole* znany antysemita Drumont atakuje ostro adwokata Clémenceau. Ten ostatni w toku rozprawy rzucił kiedyś pytanie; „Czem w r. 1870 był Drumont". Na to w gazecie swej Drumont odpowiada: „Ja byłem wtedy kapitanem, ale pan, panie Clémenceau, byłeś w merostwie na Montmartre i to właśnie dzięki pańskiemu tchórzostwu i wspólnictwu z żydowskim kapitanem Szymonem Meyerem rozstrzelano dwóch generałów".

W sprawie t. zw. chińskiej donoszą, że pełnomocnik rossyjski w Pekinie zawiadomił swój rząd, że poseł chiński w Petersburgu upoważniony jest do traktowania zarówno w sprawie budowy kolei w Mandżuryi, jak i w sprawie pożyczki. W rzeczywistości jednak wysłał rząd chiński do Petersburga instrukcyę, w której upoważnił swojego posła do rokowania wyłącznie tylko co do kolei. Wskutek tego oświadczył pełnomocnik rossyjski w Pekinie, że rząd rossyjski jest w wysokim stopniu rozgoryczony z powodu takiego krętactwa.

Półurzędowy dziennik japoński nazywa przedwczesną wiadomość, jakoby Japonia odmówiła przedłużenia spłaty długu chińskiego, również zaprzecza wspomniany dziennik pogłosce, jakoby flota japońska udała się na wody chińskie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 21 lutego. Prezes gabinetu baron Gautsch powrócił wczoraj z Budapesztu,

Wiedeń, 21 lutego. W wydanym wczoraj o godzinie 8 wieczem biuletynie o ogólnym stanie zdrowia księżnej Klementyny koburskiej powiedziano: Stan sił, oddech i puls niezmienione. Ciepłota ciała 36·8 stopni.

Wiedeń, 21 lutego. Wciągu dzisiejszej nocy nie zaszła żadna zmiana w stanie zdrowia księżnej Klementyny koburskiej.

Lublana, 21 lutego. Słoweńscy robotnicy urządzili wczoraj przed kasynem niemieckiem burzliwą demonstracyę. Policya i żandarmerya rozpędziły zbiegowisko.

Gradyska, 21 lutego. Wczoraj o godzinie 6 rano dało się tutaj uczuć silne trzęsienie ziemi.

Paryż, 22 lutego. Dziennik *Gaulois* donosi, że prezydent Faure złożył generałowi Pellieux gratulacye z powodu jego patryotycznego zachowania się w procesie przeciw Zoli.

Echo dowiaduje się, że prezydent Faure i ministrowie po przejrzeniu aktów z r. 1894 nabrali przekonania, iż zasądzenie Dreyfusa było bezwarunkowo usprawiedliwionem, Dreyfus bowiem nie długo przed r. 1894 przesyłał różne doniesienia jednemu z mocarstw zagranicznych.

Konstantynopol, 21 lutego, Sułtan przyjmując wczoraj nowomianowanego ambasadora niemieckiego Marschalla, wręczył mu order „Osmanie" z brylantami.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 21go lutego 1898, godzina 2 minut 20. Alpejskie Towarzystwo górnicze 150·—, Węgierskie akcye kredytowe 380 —, Akcye anglo-austryackie 161·50, Akcye banku Union 300·—, Kredytowe ziemskie 456·—, Kredyty 362·25, Akcye kolei południowej 79·75, Losy tureckie 57·80, Akcye kolei państwowej 336·62, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 300·—, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97·85, Akcye tytoniowe 130·—, węgierskie obligacye indemnizacyjne 97·70, Akcye kolei Ebental 261·75, Akcye banku dla krajów koronnych 216·50, 4-procentowa węgierska renta złota 121·95, Akcye banku związkowego 264·—, Rubel papierowy 1·27·62. Węgierska renta papierowa 99·45, Rimurania 245·—. Usposobienie silne.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Nadesłane.

C. k. uprz. galic. akcyjny

BANK HIPOTECZNY

przeniósł Kantor wymiany oraz Oddział depozytowy których biura mieściły się dotąd w mezaninie gmachu własnego, do frontowych lokalności w parterze

Oddział depozytowy

przyjmuje wkłady i wypłaca zaliczki na rachunek bieżący, przyjmuje do przechowania papiery wartościowe i udziela na takowe zaliczki.

Nadto zaprowadzono na wzór instytucyj zagranicznych tak zwane

Depozyty Schowkowe (Safe Deposits)

Za opłatą 25 do 35 zł. wa rocznie, depozytaryusz otrzymuje w stalowej kasie pancernej schowek do wyłącznego użytku i pod własnym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać może swoje mienie lub ważne dokumenty.

W tym kierunku poczynił Bank hipoteczny jak najdalej idące zarządzenia.

Przepisy odnoszące się do tego rodzaju depozytów otrzymać można bezpłatnie w oddziale depozytowym. 497

Przyjechali do Lwowa

dnia 21 lutego 1898.

HOTEL GEORGE.

PP. St. hr. Fredrowie z Wybranówki, E. hr Krakicki z Kijowa, M. hr. Gorzańska z Otroroga, E. Wolski z Hawlowic, K. Schnol z Pasieczny, Dr. E. Krzyżanowski z Buczacza, J. Szumpeter z Buska, M. Brykcayński z Pacykowa, A. Hulimka z Mycowa, S, Tustanowski z Żurowa.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 popołudniu Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dnie 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. października 1897.

(Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są podług zegara środkowo-europejskiego).

Pociąg posp. przych. o g.	Pociąg osob. przych. o g.	do Lwowa
—	3·04	Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze
—	3·30	Z Podwołoczysk na dworzec główny
5·10	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), z Orłowa Chabówki, Jasła przez Rzeszów; z Orłowa, Chabówki Jasła, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl
	7·30	Z Ickan (Bukaresztu, Gałacu, Jass), Suczawy, Kimpolunga, Radowiec, Seretu, Berhometu, Nowosielicy, Husiatyna i Kałusza
—	7 50	Z Janowa
—	7·52	Z Tarnopola i Brodów na dworzec Podzamcze
—	8·05	Z Ławocznego (Pesztu) Kałusza, Chyrowa, Stryja
—	8·15	Z Tarnopola i Brodów na dworzec główny
—	8·25	Ze Sokala i Rawy ruskiej
—	9·10	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), Wieliczki, Mezö Laborcz, (Pesztu), Chyrowa przez Przemyśl
—	10·35	Z Jarosławia
—	1·15	Z Janowa
1·30	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Chabówki, Nowego Sącza przez Tarnów, Rzeszów lub Przemyśl, Rawy ruskiej przez Jarosław, Sambora przez Przemyśl
—	1·40	Ze Skolego i Stryja Kałusza, Chyrowa
1·50	—	Z Czerniowiec, (Bukaresztu, Gałacz, Jass) Ickan, Suczawy, Radowiec, Berhometu, Szeparowiec-Kniażdw., Körösmezö, Husiatyna, Kałusza
2·15	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna Brodów na dworzec Podzamcze
2·30	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna, Brodów na dworzec główny
—	5·25	Ze Sokala, Bełzca i Jarosławia przez Rawę ruską
—	5·35	Z Podwołoczysk (Kijowa Odessy) Podwysokiego, Brodów na dworzec Podzamcze
—	5·45	Z Ickan (Bukaresztu, Gałacz, Jass), Suczawy, Radowiec, Berhometu, tylko w poniedziałek, Seretu, Kozowy
—	6·00	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Podwysokiego, Brodów, na dworzec główny
—	6 55	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Nadbrzezia, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl
8·45	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia) z Jasła przez Rzeszów, z Rawy ruskiej przez Jarosław, z Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Mezö-Laborcz, (Pesztu), przez Przemyśl
—	9·10	Z Ickan, Suczawy, Radowiec, Berhometu (z wyjątkiem poniedziałku) Nowosielitzy, Kałusza
—	9·30	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy) Wieliczki, Rawy ruskiej przez Jarosław, Orłowa, Mszany, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Mezo-Laborcza przez Przemyśl
9·43	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, na dworzec Podzamcze, Kopyczyniec, Podwysokiego
9·50	—	Z Ickan (Bukaresztu, Jass, Gałacz) Suczawy, Kimpolunga, Radowiec, Słobody rung., Körösmezö, Husiatyna, Kozowy
10·00	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, Kopyczyniec i Podwysokiego na dworzec główny,
—	10·20	Ze Stryja, Chyrowa
—	2·10	Z Ławocznego (Pesztu), Stryja, Kałusza

Pociąg posp. odch. o g.	Pociąg osob. odch. o g.	ze Lwowa
—	4·40	Do Krakowa (Wiednia), Rozwadowa i Nadbrzezia, Chyrowa Sambora, Mezö Laborcza (Pesztu), Sanoka, Rymanowa Iwonicza, Krosna przez Przemyśl, Rawy rus. przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów, Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów
—	5·20	Do Ławocznego (Munkacsa, Pesztu), Chyrowa
6·00	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego Podwysokiego
6·10	—	Do Ickan (Gałacza, Jass, Bukaresztu), Kozowy, Radowiec, Kimpolunga, Suczawy
6·15	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamcze. Podwysokiego
—	6·45	Do Ickan, Körösmezö, Husiatyna, Nowosielitzy, Berhomethu, Radowiec, Suczawy
8·40	—	Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów
—	8·50	Do Janowa
—	8·55	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Chyrowa, Mezö Laborcz, (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Stróże przez Przemyśl i przez Tarnów
—	9·20	Do Skolego, Kałusza, Chyrowa
—	9·25	Do Sokala, Rawy ruskiej, Bełzca Jarosławia
—	10·05	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca głównego, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego
—	10·27	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca Podzamcze, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego
—	10·45	Do Ickan (Jass, Gałacza, Bukaresztu), Kozowy, Sopowa, Serethu
1·55	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego
2·08	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamcze
2·40	—	Do Czerniowiec Kałusza, Husiatyna, Köromözö, Serethu, Ickan, (Jass, Gałacza Bukaresztu)
2·50	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina). Rawy ruskiej przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów, Chabówki przez Rzeszów lub Tarnów
—	3·05	Do Stryja
—	4·40	Do Jarosławia.
—	6·45	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Mezö Laborcz (Pesztu)
—	7·05	Do Sokala Rawy ruskiej.
—	7·25	Do Tarnopola z dworca głównego.
—	7·30	Do Ławocznego, (Munkacsa, Pesztu) Chyrowa, Kałusza.
—	7·47	Do Tarnopola z dworca Podzamcze.
—	7·48	Do Janowa
—	10·30	Do Ickan, (Jass, Gałacza, Bukaresztu) Husiatyna. Kałusza, Szeparowiec, Ku Nowosielitzy, Berhomethu, Serethu, Radowiec, Kimpolunga, Suczawy.
10·50	—	Do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina) Chyrowa, Sambora, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza (przez Przemyśl) Jasła, Chabówki, Orłowa (przez Rzeszów), Chabówki, Orłowa (przez Tarnów), Rozwadowa
—	11·00	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca głównego, Kopyczyniec, Husiatyna.
—	11·27	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca Podzamcze, Kopyczyniec, Husiatyna.

UWAGA: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut, a mianowicie 12 godz. w czasie środkowo-europejskim, 12 godzinie 36 minut czasu lwowskiego.

Nocne godziny od 6 wieczór do 5·59 rano objęte są tłustemi ramkami. — Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ulicy Trzeciego Maja w Hotelu Imperial, udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, d. 21 lutego 1898.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	212	—	215	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. wa. w srebr.	299	—	303	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	373	—	380	—
„ kred. gal. po 200 zł. w. a.	200	—	210	—
Garbar. w Rzeszowie po 200 zł. wa.	200	—	210	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. wa.	262	—	—	—
II. Listy zastawne za 100 zł.				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	110	—	110	70
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	100	—	100	70
„ „ „ 4% „ „ w 60 l. po 200 K.	96	50	97	20
„ kraj. 4½% w. a. los. w 51 l.	101	20	101	90
„ „ 4% w. a. los. w 57 l.	98	—	98	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	98	—	98	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 10% los w 41½ lat	97	30	98	—
4% los w 56 lat.	97	10	97	80
III. Obligi za 100 zł.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	98	10	98	80
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	50	—	—
„ „ 4½% (3. em.)	100	30	101	—
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kr.	97	50	98	20
Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873	103	—	—	—
„ „ 4% wa. z roku 1891	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	97	80	98	50
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 kor.	96	20	96	90
IV. Losy.				
Miasta Krakowa	26	—	28	—
„ Stanisławowa	—	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	5	62	5	72
Napoleond'or	9	48	9	58
Pół imperyał	9	48	—	—
Rubel rosyjski srebrny	1	20	1	25
„ „ papierowy	127	20	128	20
100 marek niemieckich	58	60	59	10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19 lutego 1898.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	102.45	102.65
luty-sierpień	102.45	102.65
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	102.60	102.80
kwiecień-październik	101.60	102.80
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	162.50	163.50
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	143.75	144.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	161.25	162.25
„ „ 1864 po 100 zł.	190.75	191.75
„ „ 1864 po 50 zł.	190.75	191.75
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	153.85	154.85
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 prc.	122.60	122.80
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 prc.	102.85	103.05
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.85	100.85
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	121.10	122.10
„ za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	253.—	254.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	128.45	129.45
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	100.10	101.10
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye) 5 pr.	213.40	214.40
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.50	114.50
„ w złocie za 200 zł. 5 pr.	133.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 prc.	100.50	101.50
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 200 kor. 4 prc.	101.—	101.25
Kol. bukowińskiej lokaln. za 200 kor. 4 prc.	99.25	100.25
Kol. gal. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	99.90	100.90
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	100.—	101.—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 prc.	120.75	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	121.90	122.10
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 prc.	99.35	99.55
„ obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	101.—	101.75
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	140.25	140.75
„ poż. premiowa za 100 zł.	157.50	158.—
„ „ „ za 50 zł.	156.50	157.50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slavonii za 100 zł. 4 pr.	97.50	98.50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.15	98.15
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 prc.	130.70	131.60
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1873 los. 5 pr.	109.—	110.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 prc.	98.20	99.20
Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 prc.	103.25	—.—
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1891 „ „ 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 „ 200 kor. 4 pr.	97.70	98.70
„ obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.85	98.85
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 prc.	96.—	96.50
Renta włoska za 100 kor. 4 prc.	—.—	—.—
Pożycz. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	36.50	37.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	57.65	58.15
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los. w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr.	98.90	99.90
„ „ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	118.60	119.60
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	117.75	118.50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 4 pr.	105.—	105.50
„ „ „ „ los. 4 pr.	96.50	—.—
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.20	111.10
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	100.10	101.10
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 koron 4 pr.	96.75	97.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.—	97.90
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	97.30	98.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	97.75	98.35
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	97.—	97.60
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	101.20	102.10
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emissya 5 pr.	102.25	103.—
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emissya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.—	—.—
Banku kraj. los. 57½ l. za 200 kor. 4 pr.	98.—	99.—
„ „ obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	97.75	—.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.20	101.20
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	—.—	—.—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	108.50	109.25
Tow. żegl. par. po Dun. Em. z 1886 4 pr.	117.—	117.75
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100.70	101.70
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.70	101.70
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	100.80	101.80
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100.70	101.70
Kol. Lwów-Czer.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	93.60	94.60
Kolei Lwów-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	99.85	100.85
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	108.70	109.70
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.70	109.70
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.80	99.80
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	6.90	7.10
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł.	199.50	200.50
Clary 40 zł. mk.	61.25	62.25
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	167.—	—.—
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	30.—	31.—
Losy m. Krakowa 20 zł.	26.50	27.50
Pożyczka m. Lublany 20 zł.	22.75	23.75
Palffy 40 zł. mk.	64.—	64.50
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	20.—	20.50
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	10.20	11.—
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	27.—	28.—
Salma 40 zł. mk.	80.—	81.—
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	27.50	28.50
St Genois 40 zł. mk.	80.25	81.25
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	160.—	164.—
„ „ „ 50 zł. 4 pr.	73.—	76.—
Waldstein 20 zł. mk.	58.50	59.50
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-austr. 120 zł.	161.40	162.40
Peszt. banku handl. 500 zł.	1403.—	1407.—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	361.50	362.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	380.—	381.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	760.—	765.—
Gal. banku hipot. 200 zł.	376.—	378.—
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	—.—	—.—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	216.25	216.50
„ Austro-węg. 600 zł.	926 —	930.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	300.50	301.50
Czesk. banku związk. 100 zł.	134.75	134.90
Zivnostenska banka 100	132.—	132.50
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierwsz. 200 zł.	210.—	213.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	—.—	—.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	3455.—	3460.—
Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	299.—	301.—
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	196.—	200.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	336.75	337.25
„ węg. galicyj. I. 200 zł.	211.25	212.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	450.—	452.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	280.—	282.—
Gal. karpackie naft. tow. 500 kor.	—.—	—.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	148.75	149.25
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	708.—	710.—
Schodnicy 500 kor.	582.—	590.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank.	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	173.—	174.50
N. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	58.77	58.90
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	120.15	120.25
Paryż za 100 fran.	47.52	47.60
Petersburg za 100 rubli 6 pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	—.—	—.—
Włoskie banki	45.25	45.35
Francuzkie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	47.27	47.35
O. Waluty.		
Dukat cesarski	5.68	5.70
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	9.53	9.54
20-markówka	11.75	11.79
Rossyjski półimperiał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	58.77	58.85
Włoskie banknoty za 100 lir.	45.25	45.35
Ruble	1.27	1.27

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 48023 (1005 1—3)

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Krakowie w kwocie cztery razy po 320 zł i 7561 zł. 34 ct. z pn. w dniu 30 marca i 27 kwietnia 1898 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności lwh. 2034 lk. 237 dz. V w Krakowie przy ul. Szlak położonej, Wiktoryi 1o Maślankowej 2o Niedźwiedziowej własnej.

Cena wywołania wynosi 13000 zł. w. a.

Wadyum 1300 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Karol Pieniążek, zastępcą adw. dr. Stanisław Tomik.

Kraków, dnia 23 grudnia 1897.

L. 13638 (1169 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lisku podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Chai Ryfki Fried w kwocie 11 zł. 30 ct. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w dniach 23 marca i 26 kwietnia 1898 każdym razem o 9 przedpołudniem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 53 w Jankowcach wedle lwh. 29 B. poz. 1 ks. gr. gm. Jankowce własność nieobjętej masy spadkowej śp. Wasyla Germaka syna Michała stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi 16 zł., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 1 zł. 60 ct

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy.

Lisko, dnia 25 grudnia 1897.

L. 8936 (1092 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przeciw Feliksowi Szczerbińskiemu pto 6061 zł. 7 ct. odbędzie się w dniach 28 marca i 25 kwietnia 1898 zawsze o godzinie 10 przedpołudniem w tusądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż majętności tabularnej Feliksówka wykaz hipoteczny l. 702.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 14515 zł. 72 ct.

Wadyum 1452 zł.

Przy pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej szacunku, przy drugim i niżej lecz nie niżej 1|3 części tego szacunku

Resztę wazunków, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 8 lipca 1897 do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna i dalsze doręczone być nie mogły ustanawia się kuratora w osobie dr. Wittlina adwoka w Złoczowie.

Złoczów, 31 grudnia 1897.

L. 20219 (410 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 25 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Kałuszu w tut. sądzie sprzedaż posiadłości whl. 237 gminy Stańkowa objętej dłużnika Hawryły Stolarczuka własnej, w dniu 30 marca i 29 kwietnia 1898 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 14 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Wiesenberg z Kałusza.

Kałusz, 28 grudnia 1897.

L. 7582 (1235 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Jakóba Wega w kwocie 228 zł. odbędzie się dnia 23 marca 1898 i dnia 27 kwietnia 1898 o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 64 ks. gr. gm. Uniszowa objętej dłużnika Piotra Brzozowskiego własnej

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 383 zł. 50 ct.

Wadyum 39 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został dr. adw. Agatstein z Tuchowa.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Tuchów, 20 listopada 1897.

L. 11023 (1118 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności w kwocie 140 zł. przymusowa sprzedaż realności whl. 1342 ks. gr. gm. kat. Uhnów objętej dłużnika Efroima Spritzer własnej w zabudowaniu tut. sądu dnia 24 marca i 28 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 11 przed południem przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 95 zł.

Wadyum 10 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanawia p. Juliana Celewicza.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Uhnów, 20 listopada 1897.

L. 7009 (1270 1—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 18 marca 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 kwietnia 1898 także poniżej takowej licytacyj połowy realności lwh. 738 gminy Załośce Oleny Knużel własnej na rzecz spadkobierców Izaka Charap pto 126 zł. 80 ct. z pn.

Cena wywołania 481 zł. 50 ct.

Wadyum 48 zł. 15 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych notaryusz Mojseowicz.

Załośce, 16 grudnia 1897.

L. 2577 (1175 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Chaima Hellera 120 zł. i 80 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 24 marca 1898 i dnia 28 kwietnia 1898 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności whl. 473 w Worwolińcach Mich. Kucharyszyna własnej.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Kronik w Tłustem.

Tłuste, dnia 15 maja 1897.

L. 4124 (1273 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej firmy Ignatz Haar & Comp. w Budapeszcie przeciw Wojciechowi Martyniakowi pto 90 zł. w. a. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż:

1) całej realności lwh. 94 i 95,
2) 1|24 części realności lwh. 105,
3) 1|12 „ „ „ 104,
4) 1|12 „ „ „ 108,
5) 1|12 „ „ „ 109,
6) 2|46 „ „ „ 235,
7) 12|1296 „ „ „ 236

dłużnika Wojciecha Martyniaka własnych w Czernichowie położonych na dzień 17 marca 1898 i na dzień 21 kwietnia 1898 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum 20 zł.

Cena szacunkowa i wywołania 181 zł. 18 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Bogdani w Żywcu

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipot. i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze

Żywiec, dnia 30 kwietnia 1897.

L. 12015 (1224 1—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Eisiga Hafuera przeciw Jackowi Prokudzie w kwocie 32 zł odbędzie się dnia 30 marca 1898 i dnia 21 kwietnia 1898 każdym razem o 10 godz. rano publiczna egzekucyjna sprzedaż realności objętych wyk. hip. l. 310 i 311 ks. grunt. Pokurzany oszacowanych łącznie na 133 zł.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa.

Wadyum 1|10 tej części.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli i dla tych wierzycieli, którymby z jakiegokolwiek powodu nie można było doręczyć niniejszej rezolucyi lub późnietszych tudzież dla wierzycieli, którzyby nabyli prawa rzeczowe do sprzedać się mającej realności po dniu 29 listopada 1897 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego ustanawia się kuratorem Karola Jabłońskiego, a jego zastępcą Jana Reicherta w Busku zamieszkałych.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Busk, 10 grudnia 1897.

L. 15016 (1015 1—3)

Mościski c. k. sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnej Józefowi Dorosz kwoty 36 zł. 47 ct. a. w. z pn. odbędzie się tamże w dniach 31 marca 1898 i dnia 21 kwietnia 1898 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności dłużnika Antoniego Mryc wyk. hip. 68 gminy Hankowice objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedaną tylko za cenę wywołania 437 zł. lub wyżej niej, na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 43 zł. 70 ct.

Resztę warunków i aktów można przejrzeć w sądzie.

Mościska, 31 grudnia 1897.

L. 20148 (1142 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym miej. deleg. w Krakowie odbędzie się celem rozwiązania współwłasności realności lwh. 72 gm. kat. Prądnik czerwony w dniu 30 marca i 4 maja 1898 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż tejże realności.

Cena wywołania wynosi 441 zł.

Wadyum 44 zł. 10 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Laub, zastępcą adw. dr. Laks.

Kraków, 31 grudnia 1897.

L. 21014 (1113 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 4|11 części realności objętej wykazem hipot. l. 480 księgi grunt. gminy Radziechów dłużnika Judy Majera Raubvogla własnych na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego we Lwowie w kwocie 133 zł. 44 ct. dnia 23 marca 1898 o godzinie 10 rano, a to nie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 220 zł. 90 ct. lecz i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 22 zł. 9 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 24 lipca 1896 prawo zastawu uzyskali, kuratorem Zdzisława Więckowskiego c. k. notaryusza w Radziechowie i tychże wierzycieli, o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia

Radziechów, dnia 29 grudnia 1897.

L. 9208 (1204 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 23 marca 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 kwietnia 1898 nawet poniżej takowej licytacya realności wykazami hipotecznemi 20 i 44 gminy kat. Szumina Jędrzeja i Anny Schmidt własnej na rzecz Tekli Marczak.

Cena wywołania 820 zł.

Wadyum 82 zł

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych i tych, którzyby po dniu 15 września 1897 w hipotekę sprzedać się mającej realności weszli ustanawia się kuratora p. Juliana Karabińskiego c. k. notaryusza w Starejsoli.

C. k. Sąd powiatowy

Starasól, 30 grudnia 1897.

L. 74439 (1146 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym, miej. del. w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Krakowie w kwocie 260 zł. z pn. w dniu 23 marca i 27 kwietnia 1898 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności lwh. 130 ks. grunt. gm. kat. Bronowice małe objętej.

Cena wywołania wynosi 750 zł.

Wadyum 75 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Dadlez, zastępcą adw. dr Leopold Caro

Kraków, 31 grudnia 1897.

L. 2266 (1102 1-3)

W dniach 1 kwietnia i 30 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Stanisława Olszówki w kwocie 50 zł. a. w. z pn. publiczna licytacya realności lwh 45 ks. gr gm. Paczałtowice Markusa Hoffmanna własnej.

Cena wywołania 2324 zł.

Wadyum 232 zł.

Resztę warunków przejrzeć wolno w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, dnia 15 kwietnia 1897.

L. 9961 (1277 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności objętej whl. 501 księgi gruntowej gm. Zaleszczyki miasto, Berla Weissmana własnej, na zaspokojenie pretensyi 192 zł. w. a. z pn. dnia 15 marca i 12 kwietnia 1898 każdego razu o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 254 zł. 75 ct. w. a.

Wadyum wynosi 26 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, ustanowiony kuratorem Antoni Gross c. k. notaryusz w Zaleszczykach.

Zaleszczyki, 14 grudnia 1897.

L. 7131 (1267 1—3)

Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Wawrzyńca Wiercigrocha i spół. pko Michałowi Wiercigrochowi o 21 zł. 50 ct. rozpisaną została egzekucyjna licytacya realności dłużnika Michała Wiercigrocha własnej składającej się:

a) 1|3 części posiadłości lwh. 84
b) 1|6 „ „ „ 578
c) 2|18 „ „ „ 673
d) 1|6 „ „ „ 1015 ks.

gr. gm. Rajczy objętej, na dzień 17 marca 1898 i 21 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum 4 zł. 75 ct.

Cena szacunkowa 47 zł 52 ct

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Karol Drozdowski c. k. notaryusz w Milówce.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze

Milówka, dnia 8 grudnia 1897.

L. 204 (1247 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ogłasza odnośnie do edyktu z 21 grudnia 1897 l. 6560 w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej" 22, 23 i 25 stycznia 1898 ogłoszonego, że licytacya dóbr Turzańsk w powiecie sądowym bukowskim położonych wedle wykazu hip l. 583 ks. gr tutejszego sądu, własność Henryka Eichnera stanowiących, odbędzie się w tutejszym sądzie nie 17 lutego i 17 marca 1898, lecz dopiero 17 marca i 21 kwietnia 1898 zawsze o godzinie 10 rano w sali Nr. 8.

Sanok, dnia 14 lutego 1898.

L. 19647 (409 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 72 zł. z pn odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Kałuszu w tut. sądzie sprzedaż posiadłości whl. 991 gminy Kałusz obj dłużnika Jana Bojkowicza „Pawła" własnej w dniu 31 marca i 23 maja 1898 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 60 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Kos z Kałusza.

C. k. Sąd powiatowy

Kałusz, dnia 1 grudnia 1897.

L. 17953 (408 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Kałuszu w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości whl. 162 i 154 gminy Kałusz objętej dłużnika Mosesa Herscha Bernfelda własnej w dniu 31 marca i 2 maja 1898 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 45 zł. 75 ct. co do wh 162, zaś 12 zł. 40 ct. co do wh. 154.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Wiesenberg z Kałusza.

Kałusz, 26 grudnia 1897.

L. 8349 (1200 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich rozpisuje w celu zaspokojenia pretensyi w kwocie 300 zł z większej 450 zł. w. a. z pn na rzecz Chaima Sigala publiczną sprzedaż połowy ciała hip. wykazem hipotecznym 461 i całego ciała hip. wyk. 1889 ks gr. gminy Mosty wielkie objętej do Anny Iwaszko żony Łekska należących na dzień 7 marca i 12 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 9 przed południem w sali rozpraw tutejszego sądu.

Cena wywołania na połowę ciała hip. 461 wynosi 1095 zł., zaś za ciało hip. wyk. 1889 350 zł.

Wadyum za pierwsze 109 zł. 50 ct, za drugie 35 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie nawet poniżej takowej.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Mosty w., dnia 31 grudnia 1897.

L. 11608 (1202 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 300 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Marjem Rosen i tow. w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 47 gm. kat. Kowalówka objętej dłużników Maryi Dmytruk i tow własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 16 marca i 12 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Markiewicz w Peczeniżynie.

Wadyum wynosi 53 zł.

Peczeniżyn, dnia 31 grudnia 1897.

L. 4235 (1103 2—3)

W dniach 26 marca i dnia 23 kwietnia 1898 każdym razem o godz 10 z rana odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Berka Grünbaum w kwocie 162 zł. a. w. z pn. publiczna licytacya 3|4 części realności lwh. 70 ks. gr. gm. Czerna, Maryanny Godyniowej własnych.

Cena wywołania 2167 zł. 50 ct.

Wadyum 217 zł.

Resztę warunków przejrzeć wolno w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 1 lipca 1897.

L. 16537 (1234 2—3)

Dnia 28 lutego 1898 i dnia 4 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacya 1|4 części realności Jurka Sadowego własnej w Ostryni położonej ciało tabularne stanowiącej wyk. hip. l. 21 ks. gr. gminy kat. Ostrynia objętej celem zaspokojenia sumy 22 zł. 50 ct a. w. z pn. na rzecz Stanisława Kobylańskiego.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny, na drugim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej zostanie sprzedaną.

Cena wywołania 52 zł. 50 ct.

Wadyum 10%.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem p dr. Orłowski z Tłumacza.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 31 grudnia 1897.

L. 12149 (1238 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Anny z Jagoszów Sanetrowej przeciw deklarowanym spadkobiercom śp. Reginy z Jagoszów Wandzlowej pto 8 zł. z pn. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż 1|3 części realności lwb. 49, połowy posiadłości lwh. 50 i 2|12 części posiadłości lwh. 51 ks. gr. gm. kat. Ostre objętych na dzień 15 marca i na dzień 16 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum 20 zł.

Cena szacunkowa i wywołania 119 zł. 23½ ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Władysław Raschke w Żywcu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. sądzie.

Żywiec, dnia 6 grudnia 1897.

L. 8029 (1207 2—3)

Celem zniesienia współwłasności realności wyk. hip. l. 132 gminy Ustrzyki dolne objętej Leiby Beera, Szmerla Weniga, Kalmana Weniga, nieobjętej masy spadkowej po bł. p. Gitli Wenig, Mozesa Arona Rosslera i Sury Rossler własnej, odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Ustrzykach sprzedaż takowej dnia 8 marca za lub powyżej ceny wywołania, a dnia 12 kwietnia 1898 nawet poniżej takowej zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 3500 zł.

Wadyum 350 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tusąd. registraturze.

O tem uwiadamia się nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i wszystkich którzyby po dniu 23 maja 1897 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na powyższej realności nabyli lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną nie została niniejszym edyktem, tudzież do rąk ustanowionego dla nich kuratora Wiktora Głuszkiewicza w Ustrzykach.

C. k. Sąd powiatowy.

Ustrzyki, 18 grudnia 1897.

L. 19309 (1194 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 30 zł a. w. z pn. przymusowa sprzedaż ciała hipotecznego w Firlejówce położonego wedle wyk. hipotecznego l. 425 gminy Firlejówka część I własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz Herscha Friedmanna w dniu 15 marca i dniu 26 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 przedpoł. z tem przedsięwziętą zostanie, a to na pierwszym za cenę wywołania 120 zł., na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Poręczne 10% względnie okrągła kwota 15 zł. ceny wywołania 120 zł.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adw. dr. Alter w Złoczowie.

Złoczów, dnia 31 grudnia 1897.

L. 16810 (1232 2—3)

Dnia 28 lutego 1898 i 4 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacya całej realności wyk. hip. l. 384 księgi grunt. gminy Bortniki objętej Iwana i Fedora Słobodziana własnej oraz 1|2 realności wyk. hip. l. 383 księgi grunt. gminy kat. Bortniki objętej Iwana Słobodziana własnej celem zaspokojenia sumy 16 zł. 60 ct., 14 zł. 81 ct, 3 zł. 48 ct, 5 zł. 58 ct., 2 zł. 29 ½ ct., 13 zł., 2 zł. 41½ ct. i 3 zł. 70 ct. a. wal z przyn.

Realności te na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Cena wywołania co do realności whl. 384 65 zł., co do 1|2 realności whl. 383 70 zł.

Wadyum 10%.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem p. adw. dr. Orłowski.

Resztę warunków i wyciągi tabularne w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 31 grudnia 1897.

L. 16912 (1233 2—3)

Dnia 28 lutego 1898 i dnia 4 kwietnia 1898 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacya 1/4 części realności Matija Krasija własnej w Nowosiółce położonej, ciało tabularne stanowiącej wyk hip l. 153 księgi gruntowej gminy kat. Nowosiółka objętej celem zaspokojenia sumy 43 zł. 36½ ct a. w. z pn

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 154 zł. 50 ct.

Wadyum 10%.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem pan adwokat dr. Orłowski w Tłumaczu.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 31 grudnia 1897.

L. 8693 (1205 3—3)

W tut. Sądzie powiatowym odbędzie się o 10 godzinie rano dnia 23 lutego 1898 po wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 marca 1898 nawet poniżej takowej licytacya połowy realności wyk. hip. l. 295 gm. kat Starasól objętej Jana Bakały własnej na rzecz Calela Baumwollspinnera.

Cena wywołania 77 zł.

Wadyum 7 zł. 70 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipot., którzy po 18 listopada 1897 w hipotekę sprzedać się mającej połowy realności weszli, ustanawia się kuratora p. Juliana Karabińskiego c k. notaryusza w Starejsoli.

C. k. Sąd powiatowy.

Starasól, 9 grudnia 1897.

L. 9698 (1196 3—3)

C. k. Sąd powiatowy rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zalicz. w Gorlicach w kwocie 305 zł. 59 ct. w. a. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod Nr. k. 439 w Gorlicach położonej hwl 308 objętej Leiby Degena i Mendla Rottera względnie tegoż nieobjętej masy spadk. po połowie własnej na dzień 2 marca 1898 i 4 kwietnia 1898 każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach

Cena wywołania 1305 zł.

Wadyum 130 zł 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Dziubczyński.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 20 grudnia 1897.

L. 7830 (1201 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 3 marca 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 4 kwietnia 1898 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 52 według wh 185 ks. gr. gm. Piotrów dłużnika Władysława hr. Kalinowskiego własnej na rzecz c. k. uprzyw. gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie pto 3 rat po 106 zł. 50 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania 5500 zł.

Wadyum 550 zł. a. w.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych i tych, którymby z jakichkolwiekbądź powodów uchwały zapadłe nie mogły być doręczone, ustanawia się kuratorem p. Eugeniusza Ambrosa c. k. notaryusza w Obertynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Obertyn, dnia 7 grudnia 1897.

L. 21012 (1192 3—3)

C. k. miejsko delegowany sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Demka i Katarzyny Pilipów w resztującej kwocie 12 zł. 82 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 3 marca i 4 kwietnia 1898 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności wyk hip l. 233 w Petrykowie położonej Jana i Maryi Łuczków własnej.

Cena wywołania wynosi 110 zł.

Wadyum 11 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hip. i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Tarnopol, dnia 22 października 1897.

L. 7758 (1199 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich rozpisuje w celu zaspokojenia pretensyi w kwocie 30 zł. w. a. z pn. na rzecz Józefa Kuczery publiczną sprzedaż posiadłości wykazem hip. 892 gm. kat. Batiatycze objętej do Michała Proć należącej na dzień 7 marca i 12 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 11 przed południem w sali rozpraw tut. sądu.

Cena wywołania 73 zł.

Wadyum 7 zł. 30 ct. w. a.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie nawet poniżej takowej.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Mosty wielkie, dnia 20 grudnia 1897.

L. 4176 (1241)

Ustanowiona o ecnie we Lwowie przy placu Gołuchowskich l. 15 trafika tytoniowa będzie obsadzoną w drodze publicznej konkurencyi.

Trafikę tę wykonywać wolno tylko w dotychczasowem miejscu lub w innym sąsiednim domu.

Zysk trafikanta od pobieranego dla tej trafiki w czasie od 1 stycznia 1897 do końca grudnia 1897 materyału tytoniowego w wartości 20·685 zł. 93 ct. wynosił 2002 zł. 49 ct

Trafikantowi porucza się także sprzedaż znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych za poborem prowizyi 1½ procentu od wartości.

Wartość materyału stemplowego pobranego w ciągu powyższego okresu rocznego wynosiła 8644 zł.

Skarb nie ręczy na przyszłość za dochód odpowiadający tym ogłoszonym datom. Trafikant ma pobierać materyał tytoniowy w c. k. głównym magazynie tytoniowym we Lwowie, zas materyał stemplowy w c. k. głównym Urzędzie cłowym.

Trafikant ma ponosić z własnych funduszów wszelkie wydatki z prowadzeniem trafiki połączone.

Trafikę należy objąć w dniu przy zatwierdzeniu oferty oznaczonym.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia tyczącego się tworzenia i obsadzenia składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla trafikantów tytoniowych.

Przepisy te, jakoteż drukowane formularze ofert mogą być przejrzane u władz skarbowych I. instancyi, nadzorów straży skarbowej i u składowników tytoniu, i u władz skarbowych I. instancyi nabyte.

Wadyum, które ma być złożone wynosi 200 zł.

Oferty mają być wystawione na przepisanym druku i wniesione opieczętowane najdalej do 15 marca 1898 do godziny 12 w południe u Naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego we Lwowie (plac Cłowy).

Oferty nie zawierające zobowiązania się do prowadzenia trafiki bez połączenia z innem przedsiębiorstwem, nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Lwów, dnia 15 lutego 1898.

Konkursa.

L. 3382 (1243 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie w c. k. seminaryach nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela głównego w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Sokalu z kwalifikacyą nauczycielską do szkół rolniczych średnich, a przynajmniej niższych, a to do udzielania nauki gospodarstwa wiejskiego i nauk przyrodniczych w języku wykładowym polskim i ruskim.

2. Na posadę nauczyciela głównego w c. k. seminaryum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie z kwalifikacyą do szkół średnich, a mianowicie do udzialania nauki języka niemieckiego jako przedmiotu głównego, tudzież nauki geografii i historyi w języku wykładowym polskim.

3. Na posadę nauczyciela głównego w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Tarnopolu z kwalifikacyą do szkół średnich z przedmiotów grupy matematyczno-przyrodniczej, głównie zaś do udzialania nauki matematyki i fizyki w języku wykładowym polskim. Kandydaci o tę posadę winni się także wykazać znajomością języka ruskiego.

4. Na posadę prowizorycznego nauczyciela głównego w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Rzeszowie z kwalifikacyą do szkół średnich, a mianowicie do udzielania nauki języka niemieckiego jako przedmiotu głównego, tudzież nauki geografii i historyi w języku wykładowym polskim.

5. 6. Na dwie posady nauczycieli szkoły ćwiczeń w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Sokalu, z kwalifikacyą do szkół wydziałowych, a to na jedną posadę z kwalifikacyą do udzielania nauk przedmiotów grupy językowo-historycznej, a w pierwszym rzędzie nauki języka ruskiego i na jedną posadę z kwalifikacyą do udzielania nauki przedmiotów grupy techniczno-rysunkowej z językiem wykładowym polskim i ruskim.

7. 8. Na dwie posady nauczycieli szkoły ćwiczeń w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Samborze, z kwalifikacyą do szkół wydziałowych z przedmiotów grupy językowo-historycznej lub matematyczno-przyrodniczej, a mianowicie na jedną z językiem wykładowym polskim, na drugą zaś z językiem wykładowym polskim i ruskim.

Do posad wymienionych pod l. 1, 2, 3 i 4 przywiązaną jest roczna płaca po 1000 zł., dodatek aktywalny według IX klasy rangi i prawo pobierania dodatków pięcioletnich w rocznej kwocie 200 zł., zaś do posad wymienionych pod l 5, 6, 7 i 8 roczna płaca po 800 zł., dodatek aktywalny według X klasy rangi i prawo pobierania dodatków pięcioletnich w rocznej kwocie 100 zł.

Kompetenci, ubiegający się o którąkolwiek z powyższych posad lub o inne posady podobne, które ewentualnie opróżnić się mogą, mają swe podania należycie udokumentowane wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 20 marca 1898.

Kompetenci, pełniący obowiązki w publicznych szkołach ludowych i pragnący, aby spędzone w służbie dotychczasowej lata były im na posadzie, o które kompetują, policzone nietylko do ogólnej ilości lat służby, ale także do przyznania dodatków pięcioletnich w myśl §§. 2 i 8 ustawy państwowej z dnia 19 marca 1872 (Dz. u. p. Nr. 29), względnie w myśl §§. 2 i 5 ustawy państwowej z dnia 19 marca 1872 (Dz. u. p. Nr. 28), mają w swych podaniach wyraźnie oświadczyć, czy i w jakim zakresie w razie zamianowania roszczą sobie pretensyę do korzyści, dopuszczalnych w myśl zacytowanych wyżej postanowień co do przyznania dodatków pięcioletnich.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 15 lutego 1898.

L 24373 (1274 1—2)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania posady jednego stałego tercyana tudzież posady drugiego stałego tercyana przy c. k. akademickiem (ruskiem) gimnazyum we Lwowie, ogłasza niniejszem c. k. krajowa Rada szkolna konkurs z terminem do wnoszenia podań do dnia 31 marca 1898.

Do posady pierwszego tercyana, przywiązane są następujące pobory i emolumenta: płaca etatowa w kwocie 300 zł. rocznie i 25% dodatek aktywalny w kwocie 75 zł. rocznie tudzież w miarę potrzeby ubranie służbowe i wolne mieszkanie służbowe w budynku szkolnym.

Do posady zaś drugiego tercyana przywiązane są następujące pobory i emolumenta: płaca etatowa w kwocie 250 zł. w. a. rocznie i 25% dodatek aktywalny w kwocie 62 zł. 50 ct. w. a. rocznie, tudzież wolne mieszkanie służbowe w budynku szkolnym i w miarę potrzeby ubranie służbowe.

Do obu powyższych posad należą wszelkie obowiązki sługi szkolnego i zwykłego stróża domowego, a zatem oprócz obsługiwania i utrzymywania porządku i czystości sal szkolnych, kancelaryi, gabinetów, sali konferencyjnej, kurytarzy, wychodków i t. d., także rąbanie i noszenie drzewa, palenie w piecach, utrzymywanie porządku i czystości zewnątrz lokalności szkolnych i budynku szkolnego, zamiatanie śniegu i błota, załatwianie posyłek i t. p.

Ubiegający się o tę posadę ma w podaniu wymienić o którą z nich kompetuje i zarazem wykazać:

1. znajomość języka polskiego i ruskiego w słowie i piśmie świadectwami szkolnymi i własnoręcznemi próbami pisma,

2. uzdolnienie fizyczne potrzebne do pełnienia obowiązków sługi szkolnego świadectwem c. k. lekarza rządowego,

3. wiek i stan metryką urodzenia i ewentualnie ślubu,

4. zachowanie się moralne i polityczne świadectwem wydanem przez właściwą władzę, jeżeli nie pozostaje w służbie publicznej,

5. dotychczasowe zatrudnienie odnośnymi świadectwami.

Podania zaopatrzone powyższymi dokumentami należy wnieść w terminie konkursowym do c. k. krajowej Rady szkolnej we Lwowie na ręce Dyrekcyi c. k. akademickiego gimnazyum we Lwowie a, jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 Dz p. p nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie c. i k. armii posiadający wymaganą wyżej kwalifikacyę i zaopatrzeni w certyfikat wys. c. k. Ministerstwa wojny względnie obrony krajowej, który ich uprawnia do ubiegania się o posadę w służbie państwowej cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów mogliby być uwzględnieni także inni kandydaci posiadający powyżej wymaganą kwalifikacyę.

Lwów, dnia 17 lutego 1898.

L. 9280 (1183 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

W okręgu c. k. Dyrekcyi kolei państwowej w Stanisławowie jest do obsadzenia sześć posad aspirantów z rocznem adjutum 600 zł. dla technicznie wykształconych kandydatów.

Kompetenci którzy złożyli obydwa egzamina państwowe i którzy wykażą się pewną praktyką w zawodzie technicznym przyjęci zostaną ewentualnie jako stali urzędnicy z roczną płacą 800 zł. i dodatkiem na pomieszkanie w kwocie 240 zł.

Odnośne udokumentowane i należycie ostemplowane podania wnosić należy najpóźniej do dnia 1 marca 1898 do c. k. Dyrekcyi kolei państwowej w Stanisławowie.

Stanisławów, dnia 15 lutego 1898.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej.

L. 104 (1208 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach potrzebuje zaraz trzech pisarzy dziennych miesięcznie płatnych, za 8 dniowym wypowiedzeniem.

Płaca do 25 zł. w. a. miesięcznie.

Wymaga się pisma szybkiego, czytelnego i znajomości obu języków krajowych.

Świadectwa w odpisach nie uwzględniam podania pozostaną bez odpowiedzi.

Zaleszczyki, 15 lutego 1898.

L. 415 (1214 1—3)

KONKURS.

Na posadę budowniczego przy Magistracie w Jaśle z płacą 600 zł. rocznie.

Wymagane są studya techniczne i wiek normalny kompetenta, 40 lat nieprzekraczający.

Termin do wnoszenia podań do 15 marca 1898.

Jasło, 12 lutego 1897.

L. 2325 (1242 1—3)

KONKURS.

C. k. Starostwo w Tarnowie rozpisuje konkurs na posadę prowadzącego metryki izraelickie dla okręgu metrykalnego Tarnowskiego z siedzibą urzędową w Tarnowie i z prawem do poboru opłat metrykalnych w myśl §. 13 rozp. min. z dniu 15 marca 1875 l. 12944.

Kompetenci mają odnośne, własnoręcznie napisane podania wnieść do ck. Starostwa w Tarnowie najdalej do 20 marca 1898 dołączając dowody, iż są pełnoletnimi obywatelami Państwa austryackiego, wyznania mojżeszowego, że władają w piśmie i słowie językami polskim i niemieckim i nadto wykażą dotychczasowe zajęcie i stopień wykształcenia.

Podania wniesione po upływie terminu konkursowego nie będą wzięte pod rozwagę.

Tarnów, 9 lutego 1898.

C. k. Radca Namiestnictwa i Starosta.

L. 794 (1276 1—3)

KONKURS.

Celem obsadzenia trzech posad zastępcy ck. Prokuratora państwa t. j. jednej w Krakowie, jednej w Wadowicach i jednej w Jaśle w ósmej kl. rangi ewentualnie takich samych posad przy innych prokuratoryach państwa w okręgu sądu krajowego wyższego w Krakowie opróżnić się mogących rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe podania w drodze przepisanej najdalej do dnia 10 marca 1898 do ck. Nadprokuratoryi państwa w Krakowie.

Kraków, 18 lutego 1898.

Upadłości.

L. 3 (1187 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie, na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Samuela Auerbacha złotnika w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. Władysława Teleśnickiego, c. k. Radcę Sądu krajowego, a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr. Maurycego Horwitza z substytucyą p. adw. dr. Sewaryna Bersona.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 23 lutego o godz. 10 przedpołudniem przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 30 kwietnia 1898 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 23 maja 1898 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym uwierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

C. k. Sąd krajowy cywilny. Oddział VI.

Kraków, 9 lutego 1898.

L. 29 (1263 1—3)

W masie konkursowej Heni Mechli Feuerberg nieprotokołowanej kramarki z Probużny wyznacza się w celu zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy konkursowej lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy oraz do wyboru wydziału wierzycieli z urzędu ponowny termin na dzień 29 marca 1898 godz. 10 rano, na który się wszystkich interesowanych do stawienia się wobec komisarza konkursowego wzywa.

C. k. Sąd powiatowy.

Husiatyn, 5 lutego 1898.

Kuratele.

L. 1 (1198 2—3)

Wasyl Nestorko z Doroszowa wielkiego marnotrawcą uznany, kuratorem jego ustanowiono Romana Martyna z Doroszowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików, 11 stycznia 1898.

L. 11969 (1230 2—3)

Anastazyę z Korenkowskich Kułyniakową z Sorocka uznano marnotrawną, kuratorem jej ustanowiono Mikołaja Hraba z Sorocka.

C. k. Sąd powiatowy

Skałat, 20 grudnia 1897.

L. 25 (1275)

Reizlę Preiss z Brzeżan uznano umysłowo chorą, ustanawiając dla niej kuratorem Izaka Preissa.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział III.

Brzeżany, 24 stycznia 1898.

L. 278 (1254 1—3)

Katarzyna Stankowa z Frydrychowic została uznaną umysłowo chorą.

Kuratorem jej Jan Cieciak.

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie.

Oddział, I dnia 7 lutego 1898.

L. 26 (1255 1—3)

Marya Antonina Bojan z Andrychowa została uznaną umysłowo chorą.

Kuratorem Piotr Bojan.

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie.

Oddział, I 29 grudnia 1897.

L. 119 (1257 1—3)

Dla umysłowo chorej Herminy Arway ustanowiono kuratorem Mateusza Bigo z Tarnowa

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 17 lutego 1898.

L. 7678 (1271 1—3)

Dla Wojciecha Stachnaja z Trzebieńczyc uznanego sądownie marnotrawcą, ustanowiony został w miejsce zmarłego kuratora Wojciecha Kułagi kuratorem Jan Brandysz z Trzebieńczyc

C. k. sąd powiatowy oddział II.

Zator, 23 grudnia 1897.

L. 1006 (1253 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że Katarzynę Pałasz i Hnata Maślanego uznaje umysłowo chorymi.

Ustanowiono kuratorem pierwszej Jana Jaklika, zaś ostatniego Jurka Maślanego.

Sanok, 20 stycznia 1898.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 474 (1244 2—3)

Edict.

Hauptmann I. Classe Johann Wolf des Activstandes des k. k. Landwehr-Infanterie-Regimentes Krakau Nr. 16 erscheint des Verbrechens der Veruntreuung und der Desertion beschuldigt. Derselbe wird hiemit aufgefordert sich binnen neunzig Tagen nach der Kundmachung dieses Edictes vor dem k. k. Landwehr-Gerichte in Krakau zu stellen. Im Falle seines Nichterscheinens in der obigen Zeit wird gegen ihn als einen Ungehorsamen nach dem Gesetze verfahren und die Verhandlung und Urtheilsfällung in seiner Abwesenheit erfolgen.

Vom k. k. Landwehr-Gerichte.

Krakau, am 18 Februar 1898.

Der Gerichtsleiter:

Kuryłowicz Major-Auditor.

L. 43964 (1219 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Teofilę Słotwińską, Rozalię ze Słotwińskich Romerową, Franciszkę Słotwińską, Wiktora Słotwińskiego, spadkobierców ś. p. Feliksa Słotwińskiego, Franciszkę Hubicką, Władysława Romera, Edmunda Romera, Teofila Romera, Maryę Romerową, Helenę Romer i Franciszkę Romer, że przeciw nim wniósł Rudolf Glixelli pozew sumaryczny de praes. 13 października 1897 l. 43964 o wykreślenie zaintabulowanego na ich rzecz w stanie biernym realności lwh. 734 w Krakowie prawa zastawu dla 407 zł. polskich z pn. i że przeznaczone dla nich egzemplarze wydanej na skutek tego pozwu uchwały z terminem do rozprawy sumarycznej na dzień 15 grudnia 1897 doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Szaflarskiemu z substytucyą adw. dr. Kwiecińskiego w Krakowie, a zarazem poleca im, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyli, lub innego wspólnego pełnomocnika sobie obrali i sądowi o tem donieśli, albowiem w przeciwnym razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące, sami sobie przypiszą.

Kraków, dnia 29 października 1897.

Cg. II. 26/98 (1) (1210 2—3)

Przeciw Józefowi Motylewskiemu, Kazimierzowi Motylewskiemu, Maryannie Motylewskiej i Jerzemu Kaniudze, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu krajowego cywilnego we Lwowie przez Mojżesza, Markusa Philippa pozew o uznanie obowiązków poz. 1 i 2 karty C. realności lk. $644^{3}/_{4}$ whl. 514|III i innych realności we Lwowie wpisanych za zgasłe przez przedawnienie

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do pierwszej audyencyi na dzień 11 marca 1898 przed południem o godz. 10 w tut. sądzie biuro nr. 22.

Celem strzeżenia praw Józefa Motylewskiego, Kazimierza Motylewskiego, Maryanny Motylewskiej, i Jerzego Kaniugi ustanawia się Pana adw. dr. Ferdynanda Kwiatkowskiego we Lwowie kuratorem,

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie

Oddział II., dnia 14 lutego 1898.

L. 17 (1225 2—3)

Przeciw Wojciechowi Długopolskiemu którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu przez Jana Szwajnosa pozew o 300 koron.

Na podstawie pozwu z 29 stycznia 1898 wyznaczony został termin do rozprawy na dzień 1 marca 1898 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Długopolskiego ustanawia się p. Józefa Komperdę w Długopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wojciecha Długopolskiego w rzeczonej sprawie na swój koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu.

Oddział I. dnia 28 stycznia 1898.

(1215 2—3)

PP. DDr Bronisław Józef Maryan tr. im. Ostaszewski, Stanisław Franciszek dw. im Krokowski i Sumer vel Isumer Edelberg wpisani zostali z dniem 12 lutego 1898 na listę adwokatów a to: pierwszy z siedzibą we Lwowie, drugi z siedzibą w Czortkowie a trzeci z siedzibą w Złoczowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, 12 lutego 1898.

Cb VIII. 37/98 (1) (1239 2—3)

C. k. Sąd powiatowy S. I. oddział VIII we Lwowie oznajmia niewiadomej z życia i miejsca pobytu Paulinie Lechockiej, że przeciw niej przez Zuzannę Lechocką pozew o zapłacenie 19 zł. 72 ct. a. w. wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadomem, ustanawia się dla niej kuratorem adw. dr. Godlewskiego, a tegoż zastępcą adw. dr. Ziona i powyższy pozew wyznaczające audyencyę do rozprawy drobiazgowej na dzień 16 marca 1898 o godzinie 12 przed południem w sali Nr. II. ul. Jagiellońska Nr. 14 mianowanemu kuratorowi się dorecza.

Wzywa się zatem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Paulinę Lechocką, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczyła, lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż inaczej z zaniedbania szkodliwe następstwa, sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów, 5 lutego 1898.

L. 11057 (1010 3—3)

Zawiadamia się, że w tusądowym depozycie leżą od przeszło 30 lat nie podniesiona gotówka, kosztowności, dokumenta prywatne oraz skrypta i tak:

w masie Jana Haker pół centa;

w masie Jana Bratskewer pół centa;

w masie Jana Olt pół centa;

w masie Jana Kolb pół centa;

w masie Klemensa Swiżewskiego pół ct.

w masie Stefana Matwijów 12 sznurków korali wartości 3 zł.

w masie Mosesa Byk 1 dokument Macieja Szymańskiego z 25 maja 1858 na 100 skór do wygarbowania;

w masie Chuny Stern zam. Friedmann ze sprzedaży bindy 10 ct.

w masie Antoniego Jaworskiego 2 zł. 05 ct.

w masie Wolfa Liebermann 2 zł.

w masie Hołdysza Hoszowskiego weksel Wasyla i Kasi Tyłyk z 1 marca 1864, 100 zł.

w masie c. k Prokuratoryi Skarbu i Kawki Rapaport

Weksel Mielnika Wasyla na 4 zł. 69 ct.

„ Iwana Stefańskiego na 8 zł. 80 ct.

„ Piotra Margasa na 17 zł. 60 ct.

„ Feigi Halpern na 100 zł.

„ Wasyla Ilków na 5 zł. 27 ct.

1 kwit z 10 listopada 1864 na 1010 zł.

1 „ z 13 marca 1865 na 24 zł.

1 „ z 1 lipca 1865 na 96 zł.

1 polica asekuracyjna Nr. 1466 na 240 zł.

2 kwity na premię na 25 zł. 48 ct.

1 policę asekuracyjną Nr. 7910 na 16 zł. 44 ct.

1 kontrakt kupna z 15 października 1868;

w masie Nechemie Landes na 3 zł. $1^{1}/_{2}$ ct.

w masie Jana Wołkowickiego na 66 ct.

w masie O. T. Winkler na 2 zł. 34 ct.

w masie Jana Hoszowskiego na 95 ct.

w masie Józefa Nistig 2 zł. 28 ct.

Niewiadomych z miejsca pobytu właścicieli tych depozytów i prawnych nabywców wzywa się, aby celem podniesienia ich, w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni w sądzie się zgłosili i prawa swe wykazali, gdyż po upływie tego czasokresu, depozyta o wartości pieniężnej, Skarbowi Państwa przypadną, dokumenta i skrypta w przechowanie Registraturze oddane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, 31 grudnia 1897.

T. 1. III. 66²/97 (4. VII. 98) (1125 3—3)

C. k Sąd krajowy we Lwowie wdrażając na prośbę Michała Witrylaka postępowanie amortyzacyjne, wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionej książeczki udziałowej Nr. 1128 Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie na imię Michała Witrylaka wystawionej na kwotę 66 zł. 07 ct. opiewającej by w przeciągu 1 roku 6 tygodni 3 dni od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej części Gazety lwowskiej licząc takową sądowi tutejszemu przedłożył lub prawa swe do takowej wykazał, w przeciwnym bowiem razie na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznaną będzie.

Lwów, 31 stycznia 1898.

L. 130 (1020 3—3)

Das kk. Bezirks Gericht in Rożniatów, in der Streitsache des Efroim Mechel Rechtschaffen Klägers gegen Gabor Blumenfeld, und Moses Eckstein Belangte wegen Zahlung von 80 fl bestellt für den dem Wohnorte nach unbekannten angeblich nach Rumänien über sindelten Belangten Moses Ekstein Herrn Andruas Pawlicz kk. Notaren zu Rożniatów zum Kurator behufs Behändigung des h. g. Urtheils vom 30 September 1896 Zl. 7247 und verständigt dessen Moses Eckstein mittelst dieses Ediktes.

Rożniatów, 31 März 1897.

L. 54342 (1082 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na prośbę Wigdora Klagsbalda wzywa każdego posiadacza wekslu z daty Chrzanów, dnia 25 października 1895 w rok od daty wystawienia płatnego na kwotę 250 zł. opiewającego przez Mieczysława Dudkiewicza i Franciszka Kowarczyka akceptowanego, aby aby takowy w 45 dni od trzeciego ogłoszenia edyktu tem pewniej w tut. sądzie okazał, ile że na powtórne żądanie podającego takowy za umorzony uznanym zostanie.

Kraków, dnia 23 grudnia 1897.

D. 677/97 (1) (1079 3—3)

W depozycie karnym c. k. Sądu powiatowego w Nowymtargu znajdują się uzyskane ze sprzedaży liców czynu zniszczeniu ulegających następujące kwoty.

Pozycya	Obwiniony	Poszkodowany	Wyszczególnienie sprzedanych materyałów	Uzyskana kwota zł	ct.
1	Wojciech Marek o kradzież	N. N.	Wózek na żelaznej osi	6	—
2	Miczał Raczkaj o kradzież	N. N.	Chustki do okrkycia i kieszonkowe	1	89
3	Wojciech Chowaniec o oszustwo	N. N.	Zegarek damski złoty, kryty, remontoir Nr. 10, 134 i 14411 i łańcuszek sznurkowy pozłacany z kluczykiem	15	28
4	Marya Walik o kradzież	Ewa Jancewicz Stefania Batio	Kożuszek damski i 6 pucharów szklanych	3	49
5	„	N. N.	okrycia damskie	—	56
6	N. N. o kradzież	N. N.	Ubiory męskie i damskie, pościel, bielizna, naczynia, stare żelaza i t. p.	40	25
7	„	Marya Popławska	przyrządy koronkarskie, płócienna waliska i dwie parasolki	2	38
8	„	N. N.	Harmonika, gwoździe, łańcuchy, chusteczki i t. p.	4	7

Wzywa się właścicieli tych rzeczy aby w przeciągu roku od trzeciego zamieszczenia niniejszego edytku w Gazecie lwowskiej swe prawa własności wykazali, gdyż inaczej cena kupna oddaną zostanie według §. 379 pk. do kasy Państwa zastrzegając właścicielom 30 letnie prawo poszukiwania w drodze cywilno sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Targ, 2 stycznia 1898.

L. T. 4 (1027 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie na prośbę dr. Tadeusza Szydłowskiego o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego 2 rzekomo zaginionych weksli na 14.500 zł. i 10.500 zł. przezeń wystawionych a przez Konstantego Czarkowskiego akceptowanych na dniu 12 stycznia 1898 wniesioną, wdrażając w myśl art. 73 ust. weksl. postępowanie amortyzacyjne, wzywa posiadacza weksla następującej treści: Lemberg den 18 October 1895 Pr. 14.500 fl. ö. W. Sechs Monate a datto zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner eigenen die Summe von Gulden Vierzehn Tausend fünf hundert ö. W. den Werth baar erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Thaddäus Dr. Szydłowski m. p. Konstanty Czarkowski m. p, H. Konstanty Czarkowski Niegowce zahlbar in Lemberg bei Dr. Thäddäus Szydłowski m. p., Josef Rosner m. p., Ordre des Herrn M. Hassberg J. A. Brecher m. p. Zur Einkassirung an die oesterr. ung. Bank Filiale Lemberg, Wien 13 April 1896 M. Hassberg m. p., Pr. acquit 18 April 1896 Oesterreichisch ungarische Bank Filiale Lemberg Klauser m p. Reiss m. p., tudzież posiadacza weksla opiewającego 2. Lemberg den 18 October Pr. 10.500 fl. ö. W. Sechs Monate a datto zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Zehn Tausend fünfhundert ö. W. den Werth baar erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Thaddäus Dr. Szydłowski m. p., Konstanty Czarkowski m p. H. Konstanty Czarkowski in Niegowce zahlbar in Lemberg bei dr. Thaddäus Szydłowski m. p., Josef Rosner m. p. Ordre des Herrn M. Hassberg J. A. Brecher m. p. Zur Einkassirung an die Oesterreichisch ungarische Bank Filiale Lemberg Wien 13 April 1896, M. Hassberg m. p. Pr. acquit 18 April 1896 Oesterr. ungar. Bank Filiale Lemberg Klausner m. p Reiss m. p., ażeby w przeciągu dni 45 licząc od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej części Gazety Lwowskiej weksel względnie weksle wyż wymienione sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, względnie swe prawa do takowych wykazał, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu weksle te, na ponowione żądanie proszącego za umorzone uznane zostaną.

C k. Sąd krajowy cywilny. Oddział VII.

Lwów, dnia 14 stycznia 1898.

L. 10228|97. IV. 1896|329. (1115 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Skałacie, ustanawia po myśli § 276 uc. i 77 ust 2 pat. niesp dla Oleny Hołubennej i tejże nieletnich dzieci Anny, Maryanny, Tekli i Mikołaja Hołubennych, którzy oświadczywszy się do spadku po ś. p. Wasylu Hołubennym wyemigrowali do Brazylii, kuratorem Pańka Kłaka z Faszczówki.

C. k. Sąd powiatowy.

Skałat, 12 listopada 1897.

L. T. 3 (1124 3—3)

C. k Sąd krajowy we Lwowie na prośbę Jonasa Rosenfelda w dniu 8 stycznia 1898 wniesioną, wdrażając w myśl art. 73 ust. weksl. postępowanie amortyzacyjne, wzywa posiadacza weksla z daty Lwów 4 września 1897 na 500 zł. opiewającego w 4 miesiące od dnia wystawienia płatnego przez Izaaka Willenz wystawionego a Ignacego Hübel zaakceptowanego a zawierającego na odwrotnej stronie żyro in bianco przez wystawiciela Izaaka Willenza umieszczone, ażeby w przeciągu dni 45 licząc od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej części Gazety Lwowskiej weksel ten sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, względnie swe prawa do tegoż wykazał, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu, weksel ten na ponowne żądanie proszącego za umorzony uzn ny zostanie.

C. k. Sąd krajowy jako handl. Oddział VII

We Lwowie, dnia 14 stycznia 1898.

L. 11663 (1114 3—3)

Na karcie C. poz. 2 realności lwh. 170 ks. gr. gm. kat. Chechły Wojciecha Plezi i Maryanny z Rożaków Pleziowej własnością będącej istnieje następujący wpis „Józef Plezia ma wypłacić legata podług testamentu sukcesorom jako to: Maryannie Pleziowej, Wojciechowi, Franciszkowi, Janowi i Jakóbowi Pleziom, Małgorzacie Depowskiej, Maryannie Matyskowej, Magdalenie Kosydarowej i Zofii Plezionce“. Wpis ten, przeniesiony przy zakładaniu księgi gruntowej dla gminy katastr. Chechły, z dawnej księgi dla realności l. k. 39 w Chechłach, datuje się jeszcze od 26 sierpnia 1844 i stoi w związku z dawnym, na kartę B. poz. 1 lwh. 170 ks. gr. gm kat Chechły przeniesionym wpisem według którego Józef Plezia na podstawie testamentu przez Jana Plezię w dniu 27 stycznia 1842 zdziałanego i na mocy dekretu dziedzictwa z dnia 30 czerwca 1844 l. 310 za właściciela realności lwh. 170 dawniej l. k. 39 w Chechłach położonej zaintabulowanym został.

Wskutek podania Wojciecha i Maryanny Pleziów de praes. 15 września 1897 l. 11663 o umorzenie wpisu w poz. 2 karta C. lwh. 170 ks gr. gm. kat. Chechły na podstawie §. 118 ust hipot., wzywa się niewiadomych z życia i miejsca pobytu uprawnionych, na rzecz których wpis ten dokonany został, względnie tychże spadkobierców lub innych prawonabywców, ażeby pretensye, któreby im według wpisu tego jeszcze przysługiwały, najdalej do dnia 15 lutego 1899 r. w tutejszym sądzie zgłosili, gdyż po upływie tego kresu na żądanie proszących amortyzacya i wykreślenie wpisu tego dozwoloną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Ropczyce, dnia 18 grudnia 1897.

L. 123 (1111 3—3)

Przeciw Sarze Reich i Chanie Nussbaum przedtem w Monachium w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Mielcu przez Nathana Liebermanna w Rzeszowie przeciw Chaimowi Nussbaumowi i spól. o 280 zł. ma być doręczoną uchwała z dnia 26 listopada 1897 liczba czynności 12833, którą zezwolono na wpis egzekucyjnego prawa zast.wu dla powyższej wierzytelności na realności lwb. 605 gm. Mielec objętej i oszacowanie tej realności.

Ponieważ niewiadomo gdzie Sara Reich i Chana Nussbaum przebywają, ustanawia się im w celu strzeżenia ich praw, kuratora w osobie pana adw. dr. Nowaczyńskiego.

Tenże kurator zastępywać będzie Sarę Reich i Chanę Nussbaum w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki one w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C k. Sąd powiatowy. Oddział II.

W Mielcu, dnia 22 stycznia 1898.

L. 8836 (983 3—3)

C k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Mateusza Burzyńskiego właściciela wsi Wolica Derewlańska, nieznanego z życia i miejsca pobytu względnie niewiadomych z życia i miejsca pobytu, jego spadkobierców że z powodu wniesionych przez Kazimierza hr. Badeniego w dniu 28 grudnia 1897 do l. 8836, 8837 i 8838 próśb o bezciężarowe wydzielenie:

a) parcel gruntowych 348|2, 477|11 477|122 majętności tabularnej Warhoki czyl Warchoły wyk. hip. l. 446.

b) parcel gruntowych 787|1, 853|2, 858|2, 886|3, 790|2, 790|3, 790|4, 897|12, 897|13 i 897|14 z majętności tabularnej Jabłonówka wyk. hip. l. 315.

c) parcel gruntowych 461|1, 461|2, 461|3, i 486 z majętności tabularnej Wierzblany wyk. hip. l. 449, ustanawia się dla niego kuratora w osobie dr. Billeta adwok. w Złoczowie i że uchwałą z dnia 31 grudnia 1897 zaznaczono termin 45 dniowy do wniesienia sprzeciwu.

Złoczów, 31 grudnia 1897.

L 5761 (1050 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Stefana Jwanickiego, że równocześnie zarządził doręczenie przeznaczonej dla niego tus. uchwały z dnia 8 lipca 1896 l. 3970 do rąk ustanowionego dla niego kuratora adw. dr. Mysków w Ustrzykach.

Ustrzyki 30 listopada 1897.

L. 6565 (1051 3—3)

C k. Sąd powiatowy w Wojniczu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Anny ze Słowikowskich Merczyńskiej przeciw Franciszkowi Merczyńskiemu z życia i miejsca pobytu nieznanemu o 470 zł. zezwolił uchwałą równocześnie wydaną na wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 470 zł. z pn. w stanie biernym połowy realności wyk. hip. l. 160 w Zakliczynie Franciszka Merczyńskiego własnej i ustanowił dlań kuratorem Kajetana Balińskiego z Wesołowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Wojnicz, dnia 20 grudnia 1897.

L. 12444 (1067 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Karola Mattern, że przeznaczoną dla niego uchwałę z 8 sierpnia 1897 l 7604 dozwalającą wydzielenia parcel gruntowych 7222, 7221, 7220 z ciała hipotecznego wykazem l. 387 gm. kat Basznia objętego doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Jakóbowi Szłapie adw. w Lubaczowie.

Lubaczów, dnia 28 grudnia 1897.

C. k. Radca sądu krajowego

L. 11513 (1066 3—3)

C. k Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Karolinę Schick, że przeznaczoną dla niej uchwałę z 2 czerwca 1896 l. 6086 dozwalającą wpisu prawa własności ciała hipotecznego wyk. l. 859 ks. gr. gm Basznia objętego na rzecz Abrahama Feuera, doręczył ustanowionemu kuratorowi Józefowi Kapko c k. notaryuszowi w Lubaczowie.

Lubaczów, dnia 28 grudnia 1897.

C k. Radca sądu krajowego

L. 13284 (1112 3—3)

Nieznanego z miejsce pobytu Konrada Hryńczyszyna ze Szwejkowa zawiadamia się, że celem doręczenia przeznaczonej dla niego uchwały tabularnej z dnia 19 sierpnia 1897 l. 9705 ustanowiono mu kuratora w osobie dr. Pawlikowskiego w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 27 grudnia 1897.

L. 136 (1089 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia p. adw. dr. Głembockiego w Przemyślu kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu Markusa Herzmana i Władysława Skibińskiego celem doręczenia temuż uchwały tabularnej z 3 lipca 1897 l. 11808

Wzywa przeto takowych, aby co do obrony praw swoich z kuratorem się porozumieli lub innego prawnego zastępcę sobie wybrali. gdyż inaczej skutki zaniedbania sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 29 stycznia 1898.

L. 5760 (1049 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Ignacego Skubiaka, że równocześnie zarządził doręczenie przeznaczonej dla niego ts. uchwały z dnia 27 grudnia 1896 l. 7890 do rąk ustanowionego dla niego kuratora adw. dr. Myskowa w Ustrzykach.

Ustrzyki, 30 listopada 1897.

L. 11315 (1045 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Kaszubę, że celem prawidłowego doręczenia mu uchwały tabularnej z 15 czerwca 1897 l. 4912 ustanowiono dlań p. adw. dr. Chameidesa z Monasterzysk kuratorem ad actum.

C. k. Sąd powiatowy.

Monasterzyska, 9 grudnia 1897.

L. 23580 (1008 3—3)

C. k. Sąd powiatowy karny w Krakowie wzywa niewiadomych właścicieli, aby w myśl § 375 pk. po odbiór w tut. sądzie w przechowaniu znajdujących się różnych r roku 1894, 1895, 1896 z kradzieży pochodzących rzeczy i kosztowności w przeciągu 6 tygodni od ogłoszonia niniejszego edyktu zgłosili się i swe prawa do takowych wykazali w przeciwnym bowiem razie kosztowności te w drodze publicznej licytacyi sprzedane zostaną.

Kraków, 31 stycznia 1898.

L. 9157 (1011 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w sprawie tabularnej Benjamina Rechta o wykreślenie w stanie biernym realności lwh. 241 ks gr. gm. Dębica prawa zastawu dla sumy 800 zł. dla niewiadomego z pobytu Hermana Etingera, kuratorem Mendla Polanieckiego i jemu doręcza rezolucyę z d 5 czerwca 1897 l. 3714 dozwalającą wpisu wykreślenia prawa zastawu dla sumy 800 zł. ze stanu biernego realności lwh. 241 ks. gr. Dębica i wpisu prawa własności.

Dębica, 22 grudnia 1897.

L. 47VII (1127 3—3)

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie prostuje wydany w sprawie egzekucyjnej ck. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego przeciw Dr. Władysławowi Gawańskiemu edykt licytacyjny l. 77740 w ten sposób, iż wypuszcza się w wierszu 3 drugiego ustępu warunków licytacyjnych słowa „19m“ tudzież rektyfikuje się cenę wywołania na 144520 zł. zaś wysokość złożyć się mającego wadyum na 14452 zł.

Lwów, 29 stycznia 1898.

L. 6454 (1017 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Podgórzu ustanawia w sprawie dr. Eustachego Boreckiego przeciw nieobjętej masie spadkowej Anieli Smólskiej o własność 207|314 części sumy 3616 zł adw. dr. Aronsohna w Podgórzu kuratorem ad actum dla nieobjętej masy spadkowej Władysława Koczerhana, Maryi Antoniny Drohomireckiej i Tadeusza Irzykowskiego, oraz dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Kazimierza Drohomireckiego a to celem doręczenia tymże rezolucyi hipotecznej tutejszo sądowej l. 17662|96.

Podgórze, 22 czerwca 1897.

L. 15973 (980 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza niniejszem wpisanie firmy „Karpf et Eder“ dzierżawa propinacyi w Ulanowie i Wulce tenewskiej do rejestru handlowego dla firm spółkowych, z tem że właścicielami tej firmy są spólnicy Chaim Leib Karpf i Chanine Eder, i że każdy z nich firmę powyższą podpisywać jest uprawniony.

C. k. Sąd obwodowy.

Rzeszów, 31 grudnia 1898.

L. 8843 (1036 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie wzywa wszystkich, którzyby o życiu i miejscu pobytu Karola Hauswalda urodzonego w Brodach dnia 7 lipca 1814 roku, który w roku 1844 wyjechał za zarobkiem do Rossyi i którego miejsce pobytu od roku 1858 i który w Charkowie przebywał, nie jest wiadomem, jaką wiadomość mieli o tem sądowi lub ustanowionemu kuratorowi adwokatowi w Brodach dr. Grossowi najpóźniej do końca lutego 1899 donieśli.

Złoczów, 31 grudnia 1897.

L. 53712 (1073 3—3)

C. k. Sąd krajowy na żądanie Franciszki Rudalowej wdrażając po myśli § 201 n s. z. g. postępowanie amortyzacyjne wzywa każdego posiadacza książeczki wkładkowej Towarzystwa Zaliczkowego w Chrzanowie Nr. 5665 na kwotę 400 zł opiewającej na Imię Franciszki Rudal wystawionej by takową w 1 roku od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu tem pewniej w tut. sądzie okazał, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu książeczka ta na powtórne żądanie podającej za umorzoną uznaną zostanie.

Kraków, 23 grudnia 1897.

L. 54091 (1032 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Salomona Grünhuta, że przeciw niemu wniósł Izak Wolf Spatz pozew de praes. 15 grudnia 1897 l 54091 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 300 zł. w. a. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 16 grudnia 1897 l. 54091 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Wechslerowi ze substytucyą adwokata dr. Rothweina w Krakowie i poleca dłużnikowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 16 grudnia 1897.

L. 11971 (1071 1—3)

Obwieszczenie.

W c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów zalegają w następujących wykazach poszczególnione posyłki i listy wartościowe z r. 1896, które ani przez adresatów, ani też przez nadawców nie zostały podjęte.

Posyłki te należy odebrać najdalej do trzech miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia licząc, w przeciwnym bowiem razie zostaną znalezione w przesyłkach przedmioty w drodze publicznego przetargu sprzedane, a uzyskana ze sprzedaży gotówka, tudzież kwoty zawarte w listach zaliczone zostaną na rachunek Skarbu państwa.

A. Wykaz przesyłek (frachtów) pocztowych.

L. porząd.	Nr. frachtu	Miejsce nadania	Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia	Wartość		Waga	
					zł.	ct.	kg.	gr.
1	27	Tarnopol	Kratochwil	Wiedeń	—	—	7	900
2	342	„	Schallehn i Wollbrü k	Magdeburg	—	—	5	—
3	343	„	„	„	—	—	5	—
4	344	„	„	„	—	—	4	800
5	365	„	„	„	—	—	5	—
6	366	„	„	„	—	—	4	900
7	359	Przemyśl	Münz	Wiedeń	—	—	—	120
8	40	„	Smólski	Przemyśl	8	—	—	140
9	327	Kraków	Zygnerska	Ciechanów	11	—	—	31
10	66	Nadwórna	Reizer	Kołomyja	1	—	—	140

B. Wykaz listów pieniężnych.

1	—	Bochnia	Wagenknecht	Kraków	10	—	—	6½
2	—	Kraków	Myszenków	Lwów	10	—	—	11½
3	—	„	Zielińska	Wladimir Mohilno	10 rubli	—	—	13
4	—	Lwów	Guzowa	Sanok	40	—	—	14
5	—	„	Proboszcz P. Maryi	Lourdes	10 frnk.	—	—	18

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 9 lutego 1898.

L. 30040 (1178 1—3)

Obwieszczenie

C. k. Wyższy Sąd krajowy we Lwowie postanowił na podstawie §. 24 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Nr. 30 dz. p. p. na wniosek c. k. Namiestnictwa ustanowić na rok 1898 następujących znawców do ocenienia przedmiotów wywłaszczenia na rzecz kolei żelaznych, a w szczególności:

A) Z zawodu gospodarstwa wiejskiego.

1. Witołda Niezabitowskiego, właściciela dóbr w Łankach małych (powiat Bóbrka).
2. Tadeusza Luika, zarządcę dóbr w Chodorowie (powiat Chodorów).
3. Tomasza Schwettera, dyrektora dóbr państwa Bohorodczany (pow. Bohorodczany).
4. Karola Gröglera, zarządcę dóbr państwa Sołotwina (powiat Sołotwina).
5. Artura Schnella, właściciela dóbr w Starych Brodach (powiat Brody).
6. Józefa Kopystyńskiego, dzierżawcę dóbr w Potutorach (powiat Brzeżany).
7. Józefa Tyszkowskiego, dzierżawcę dóbr w Kozówce (powiat Brzeżany).
8. Kazimierza Traczewskiego, dzierżawcę dóbr w Hinowicach (powiat Brzeżany).
9. Stanisława Wysockiego, właściciela dóbr w Jasienicy (powiat Brzozów).
10. Albina Słoneckiego, właściciela dóbr w Zadarowie (powiat Monasterzyska).
11. Ignacego Waczowicza, dzierżawcę dóbr w Trybuchowcach (powiat Buczacz)
12. Tytusa Artura Zarzyckiego, właściciela dóbr Chotylub (powiat Cieszanów).
13. Józefa Nowosieleckiego, współwłaściciela dóbr Wojtków (powiat Bircza).
14. Józefa Petrego, c. k. zarządcę dóbr w Bolechowie (powiat Bolechów).
15. Henryka Głowackiego, właściciela dóbr w Leśniówce (powiat Szczerzec) zamieszkały we Lwowie.
16. Jana Bertemiliana Breiera, właściciela dóbr w Suchej woli (powiat Janów) zamieszkały we Lwowie.
17. Ludomira Cieńskiego, właściciela dóbr Okno (powiat Horodenka).
18. Seweryna Korytkę, właściciela dóbr w Suchodole (powiat Husiatyn).
19. Antoniego Brzuszkiewicza, w Chorostkowie (powiat Kopyczyńce).
20. Zdzisława Liskowackiego, dzierżawcę dóbr w Nahaczowie (powiat Krakowiec).
21. Klemensa Torosi-wicza, właściciela dóbr w Rusiłowie (powiat Kamionka).
22. Stanisława Łodyńskiego, właściciela dóbr Nahorce małe (powiat Kamionka).
23. Romana kniazia Puzynę, właściciela dóbr w Gwoździcu (powiat Gwoździec).
24. Walerego Łysakowskiego, właściciela dóbr w Korszowie (powiat Kołomyja).
25. Franciszka Markesa zarządcę dóbr w Jasionowie górnym (powiat Zabie).
26. Marcelego Nadziaka, właściciela dóbr Serednicy (powiat Ustrzyki dolne).
27. Dawida Abrahamowicza, właściciela dóbr w Siemianówce (powiat Sczerzec)
28. Czesława Sekczyńskiego, właściciela dóbr w Remenowie (powiat Lwów).
29. Stanisława Langego, emer. nadinżyniera kolei państw. we Lwowie.
30. Romualda Makarewicza, dyrektora Towarzystwa wzajemnej pomocy oficyalistów prywatnych we Lwowie.
31. Adolfa Grochowalskiego, oceniciela sądowego we Lwowie.
32. Andrzeja Broniewskiego, c. k. lustratora lasów i dóbr skarb. we Lwowie.
33. Stanisława hr. Stadnickiego, właściciela dóbr Krysowice (powiat Mościska).
34. Romana Kosakiewicza, zarządcę dóbr w Majdanie (powiat Nadwórna).
35. Dr. Jana Walewskiego, właściciela dóbr w Nosowie (powiat Podhajce).
36. Edwina Hohendorfa, właściciela dóbr w Horożance (powiat Podhajce)
37. Jakóba Sikorskiego, byłego rządcę dóbr biskupich w Przemyślu.
38. Kazimierza Zbyczewskiego, rządcę dóbr w Rozubowicach (powiat Niżankowice).
39. Hipolita Bohdana, właściciela dóbr Zadworze (powiat Gliniany) zamieszkały we Lwowie.
40. Wiktora Kopystyńskiego, dzierżawcę dóbr Kuropatniki (powiat Bursztyn).
41. Wincentego Żelechowskiego, właściciela dóbr Hrehorów (powiat Rohatyn).
42. Klemensa hr. Dzieduszyckiego, właściciela dóbr Martynów (powiat Bursztyn)
43. Feliksa Barańskiego, właściciela dóbr Tatarynów (powiat Komarno).
44. Ludwika Balickiego, właściciela dóbr w Wykotach (powiat Sambor).
45. Wojciecha Wasilewskiego, właściciela dóbr w Siemuszowej (powiat Sanok).
46. Antoniego Cęgleckiego, właściciela dóbr Krasne (powiat Grzymałów).
47. Stefana Moysę Rosohackiego, właściciela dóbr Rudoiki (powiat Zabłotów).
48. Włodzimierza Zagórskiego, właściciela dóbr Dżurów (powiat Zabłotów).
49. Feliksa Obertyńskiego, właściciela dóbr Sawczyn (powiat Sokal).
50. Wacława Fabiańskiego, rządcę dóbr Poturzyny (powiat Sokal).
51. Wilhelma Noah, inżyniera w Sokalu.
52. Jana Burzyńskiego, właściciela dóbr w Uhrynowie górnym (powiat Stanisławów).
53. Aleksandra Rodakowskiego, właściciela dóbr w Jeziorku (powiat Stanisławów).
54. Franciszka Topolnickiego, właściciela dóbr w Posadzie chyrowskiej (powiat Starasól).
55. Aleksandra Stojałowskiego, właściciela realności w Stryju.
56. Tadeusza Lachmanna, zarządcę dóbr w Mikulińcach (powiat Mikulińce)
57. Dr Ludwika Brudzińskiego, właściciela dóbr w Woli mazowieckiej (p. Mikulińce).
58. Rudolfa Neuhausa, właściciela dóbr Zakrzewce (powiat Tyśmienica).
59. Józefa Kaliniewicza, dzierżawcę dóbr Dębanówka (powiat Trembowla).
60. Franciszka Pawłowicza, rządcę dóbr w Podhajczykach justynowych (powiat Trembowla).
61. Józefa Sokołowskiego, dzierżawcę dóbr Iwania (powiat Zaleszczyki).
62. Maryana Kemplicza, współwłaściciela dóbr w Myszkowie (powiat Zaleszczyki).
63. Tadeusza Rosinkiewicza, przełoż. obszaru dworskiego w Szczytowcach (powiat Zaleszczyki)
64. Franciszka Czerniakowskiego, właściciela dóbr w Klinkowcach (powiat Nowe sioło).
65. Bronisława Ujejskiego, właściciela dóbr Sewerynka (powiat Olesko).
66. Leona Winiarskiego, dzierżawcę dóbr Łackie Wielkie i Bieniów (pow. Złoczów).
67. Mieczysława Mniszka, właściciela dóbr w Skwarzawie nowej (powiat Żółkiew)
68. Stanisława Pawlikowskiego, właściciela dóbr Brzeźnica król. (pow. Żydaczów).

B) Z zawodu leśnictwa.

1. Rudolfa Prewosta, leśniczego w Babińcach (powiat Mielnica)
2. Ludwika Ungera, c. k. zarządcę lasów w Dobromilu.
3. Józefa Petryego, ces. kr. zarządcę lasów w Bolechowie (powiat Bolechów).
4. Emanuela Muscheka, nadleśniczego w Ludwikówce (powiat Dolina).
5. Konstantego Linderskiego, leśniczego w Jaworowie
6. Stanisława Dąbrowskiego, c. k. zarządcę lasów w Niebyłowie (powiat Kałusz).
7. Alojzego Swobodę, c. k. zarządcę lasów w Wistowej (powiat Kałusz).
8. Artura Gretschla, nadleśniczego w Busku (powiat Busk).
9. Jana Kosnię, c. k zarządcę lasów i dóbr w Bereha h dolnych (powiat Ustrzyki dolne).
10. Antoniego Romańskiego, zarządcę lasów w Winnikach (powiat Winniki).
11. Andrzeja Broniewskiego, c. k. lustratora lasów we Lwowie.
12. Romualda Makarewicza, dyrektora Tow. wzaj. pomocy oficyalistów prywatnych we Lwowie
13. Floryana Stormke, leśnika i właściciela dóbr w Lipowcach (pow. Przemyślany).
14. Jana Figurę, nadleśniczego w Jaśliskach (powiat Rymanów).
15. Bronisława Rozwadowskiego, właściciela dóbr w Turówce (powiat Skałat).
16. Antoniego Cichlarza, generalnego zarządcę dóbr w Spasie (powiat Stare miasto).
17. Jana Kotopojlę, samoistnego gospodarza lasowego w Młyniskach (powiat Trembowla).
18. Aleksandra Błażyńskiego, nadleśniczego lasów miejskich w Trembowli.
19. Franciszka Tichego, właściciela realności w Sieniawie (powiat Zbaraż).
20. Tadeusza Rosinkiewicza, przełoż. obszaru dworskiego w Szczygłowcach (powiat Zaleszczyki).

C) Z zawodu budownictwa.

1. Michała Wiśniewskiego, budowniczego w Brzeżanach.
2. Stanisława Rudkowskiego, budowniczego w Jarosławiu.
3. Juliusza Cybulskiego, budowniczego we Lwowie.
4. Adolfa Kuhna, architektę i budowniczego we Lwowie.
5. Ludwika Ramulta, budown we Lwowie.
6. Ludwika Radwańskiego, autoryz. inżyniera cyw. we Lwowie
7. Zygmunta Kędzierskiego, autoryz. inżyniera cyw. we Lwowie.
8. Wincentego Rawskiego, autoryz. architektę we Lwowie.
9. Michała Zajączkowskiego, budowniczego miejsk. w Przemyślu.
10. Franc. Gamskiego, przedsiębiorcę i właściciela realności w Przemyślu.
11. Stanisława Grzegorzewskiego, inżyniera w Borszczowie
12. Józefa Jägermanna, autoryz. inżyniera cyw. w Stanisławowie.
13. Urbana Massalskiego, inżyniera w Stryju.
14. Karola Negrusa, budowniczego miejskiego w Samborze.
15. Jana Zakrzewskiego, budowniczego miejs. w Tarnopolu.
16. Romualda Winiarskiego, budowniczego w Trembowli.

D) Z zawodu fabrykantów.

1. Lubina Biskupskiego, właściciela fabryki narzędzi roln. w Kołomyi.
2. Franciszka Vinzenza, byłego właściciela destylarni nafty w Sopowie (powiat Kołomyja)
3. Juliusza Mikolasza, byłego właściciela fabryki spirytusu we Lwowie.
4. Józefa Baczewskiego, właściciela fabryki spirytusu we Lwowie.
5. Jana Pachmana, fabrykanta kotłów w Stanisławowie.

E) Z zawodu górnictwa.

1. Leona Syroczyńskiego, inżyniera górnicz. przy Wydziale krajowym we Lwowie.
2. Cypryana Ciepanowskiego, zaprzysiężon. inżyniera górn. w Przemyślu.
3. Wilhelma Noah, inżyniera w Sokalu.

Z c. k. Wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 31 grudnia 1897.

L. 6749 (1048 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Szaję Karpfa, że w sprawie egzekucyjnej ck. Urzędu podatkowego w Sokołowie przeciw Szaje Karpfowi i spóln. pto 6 zł. 5 ct. kuratorem dlań Nachmana Schindelheima z Sokołowa ustanowiono.

Sokołów, 22 sierpnia 1896.

L. 24153 (1006 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił wsprawie przekazania propinacyjnego kapitału dla dóbr Kamionka wielka z Dobrówódką wymierzonego, nieobecnym z życia i miejsca pobytu niewiadomym wierzycielom a toIdzie, Emilii Alojzie i Arturowi Wardnerom i Joannie Kurzweil, kuratorem dr Tadeusza Kraśnickiego w Kołomyi, wzywa się więc nieobecnych by temuż informacyi udzielili, lub innego zastępcę sądowi wskazali.

Kołomyja, 31 grudnia 1897.

L. 1647 (1004 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Lipomana, iż celem doręczenia przeznaczonego dlań egzemplarza ts. uchwały z 20 października 1897 l. 44625 dozwalającej egzekucyjnej sprzedaży przez publiczną licytacyę dóbr Dobranowice na rzecz ck. uprz. gal. akc. Banku hip. we Lwowie pto 3 raty pto. 747 zł. 50 ct. ustanowiono dla niego kuratora ad actum w osobie adw. dr. Fedorowicza w Krakowie.

Kraków, 22 stycznia 1898.

L. 54092 (1030 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Salamona Grünhuta, że przeciw niemu wniósł Izak Wolf Spatz pozew de pr. 15 grudnia 1897 l. 54092 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 300 zł. aw. z przyn., i że wydany wskutek teho pozwu nakaz zapłaty z dnia 16 grudnia 1897 l. 54092 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Wechslerowi ze substytucyą adwokata dr. Rothweina w Krakowie i poleca dłużnikowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 16 grudnia 1897.

L. 3368 (1047 1—2)

C. k. Sąd powiatowy w Podbużu podaje do wiadomości, że w Lipcu 1898 zmarł w Kropiwniku starym Aron Kastner zostawiwszy majątek.

Gdy pobyt Nechi Kastner, córki zmarłego Arona Kastnera, sądowi jest niewiadomy przeto wzywa ją sąd, aby w ciągu jednego roku licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosiła się do sądu i złożyła o spadek oświadczenie.

W przeciwnym razie spadek będzie pertraktowany ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Abrahamem Kastnerem, dla zachowania praw Nechi Kastner tymczasowo ustanowionym.

Podbuż, 7 listopada 1897.

L. 6171 (1138 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle w sporze sumarycznym Mojżesza Rottenberga przeciw Salomonowi Brünnerowi pto 270 zł. 48 ct zpn. zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Salomona Brünnera, że dla niego ustanowiono kuratorem ad actum adw. dr. Chwalibogą w Jaśle z substytucyą adw. dr. Pawłowskiego w Jaśle i poleca mu, aby temuż kuratorowi dostarczył potrzebnych środków obrony lub też tut. sądowi wskazał innego pełnomocnika, gdyż w przeciwnym razie skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Jasło, 2 października 1897.

L. 9 (1171 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Olesku wzywa nieznanych spadkobierców Samuela Józefa Bersteina, zmarłego w Białymkamieniu 14 listopada 1891 z pozostawieniem ustnego destamentu, aby się w przeciągu roku zgłosili i oświadczenia swe do spadku wnieśli, inaczej bowiem postępowanie spadkowe ukończone będzie tylko z tymi, którzy się do objęcia spadku zgłoszą, tytuł swój wykażą względnie gdyby się nikt nie zgłosił wydany będzie spadek jako bezdziedziczny Skarbowi Państwa.

Kuratorem nieznanych spadkobierców ustanowiono Iczaję Münza z Oleska.

Olesko, dnia 2 lutego 1898.

Doniesienia prywatne.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tłustym petitem dwa centy.

Białą bieliznę do szycia przyjmuje się Rynek 29, III p., drzwi 10.

W okropnej nędzy pozostaje familia M. z 7giem dzieci, 27 Zamarstynów.

Ogrodnik

kawaler lat 30. uzdolniony we wszystkich gałęziach swego zawodu poszukuje posady. Na żądanie przedłoży świadectwa z długoletniego pobytu w większym majątku. oraz najlepsze prywatne rekomendacye. Adres: Kołko rolnicze nr 1 w Izdebniku 193

Brzytwy

znakomite angielskie i z Solingen (pod gwarancyą) po zł. 1.50, 2.—, 2 50, 3.— i 50, paski i pasty do brzytew, czarki i pendzelki do golenia

poleca

Piotr Chrząstowski

handel żelazny. we Lwowie, plac Kapitulny 1 (naprzeciw katedry). 187

Lekcye szermierki na pałasze i floréty. Warunki bardzo przystępne. Bliższych szczegółów udzieli „Kantor Słowa Polskiego" Pasaż Hausmana 9,

Licytacya dóbr Perekosy.

Drugi termin w sądzie obwodowym w Stanisławowie 24 lutego 1898 o godz. 10 rano. Wadyum 6763 zł. Dobra te będą sprzedane na tym terminie za jakąkolwiekbądź cenę. Bliższej wiadomości udziela adwokat dr. Fryderyk Kratter we Lwowie, ul. Szopena l. 8 205

181

Darlehen

von 500 fl. aufwärts als Personalcredit besorgt coulant und discret: Agentur, Budapest, Postfach 138.

Bensdorpa czyste holandzkie Cacao

Gdy się żąda tej na całym świecie słynnej znakomitej marki, to jest się pewnym, że się otrzymuje czyste dobre Kakao, nader pożywne i obfite w składniki zastępujące mięso.

160

Szprycowanie Matico

PP. Grimault i K°, Aptekarzy w Paryżu

Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny *Matico*, szprycowanie to zasłużyło sobie w przeciągu lat kilku na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie najuporczywsze *rzeżączki*.

W Paryżu, 8, ul. Vivienne, i w głównych aptekach.

We Lwowie: w aptekach pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Beisera, Krzyżanowskiego, Ehrhara, Ruckera i Sklepińskiego. 59

WODA FIOLKOWA

usuwa z twarzy pryszcze, liszaje trądziki, pierzchnienie i łuszczenie skóry, wygładza zmarszczki, pory i doły ospowe. Twarz odświeża, ubiela i wydelikaca. Cena 1 zł.

k. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der am **15 Februar 1898** stattgefundenen **neunundachzigsten Verlosung** der 3% **Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1880** der k. k. priv. allgemeinen österr **Boden - Credit - Anstalt** wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:

Serie 2387	Nr. 51	mit dem Treffer von fl.	45.000
„ 2289	„ 91	„ „ „ „ „	2.000
„ 1560	„ 74	„ „ „ „ „	1.000
930	94	„ „ „ „ „	1.000

In der Tilgungsziehung:

Serie 23	Nr. 1—100,	Serie 105	Nr. 1—100
„ 1256	„ 1—100,	„ 1509	„ 1—100
„ 1917	„ 1—100,	„ 2514	„ 1—100
„ 2606	„ 1—100,	„ 2728	„ 1—100
„ 3005	„ 1—100,	„ 3044	„ 1—100
„ 3112	„ 1—100	„ 3184	„ 1—100
„ 3360	„ 1 100,	„ 3713	„ 1—100

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am **1 Juni 1898** an der **Cassa der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt in Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**

Die Coupons verloster Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von fl. 100 österr. Währ. einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst - Schein,** welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen Theil nimmt.

Die nächste Verlosung findet am **16 Mai 1898** statt. 204

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende **fällige** Prämien-Schuldverschreibungen dieser Emission bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnstziehungen:

Serie 295 Nummer 43 Serie 792 Nummer 19
Serie 2338 Nummer 31 Serie 2421 Nummer 34
Serie 3003 Nummer 86 Serie 3332 Nummer 16

aus den Tilgungsziehungen sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig:

Serie: 17, 20, 25, 32, 35, 48, 55, 63, 64, 118, 128, 142, 154, 159, 167, 202, 204, 205, 212, 217, 233. 244, 245, 260. 277, 298, 307, 309, 318, 320, 324 336, 361, 377, 381, 384, 397, 418, 467, 469 484, 490, 509, 513, 519, 524 543, 545, 551, 560, 574, 577, 610, 613, 617 636, 648, 650, 651. 658, 690, 706, 711, 713, 714, 717, 730, 737, 739, 745, 746, 771, 776, 778 784, 798 824, 825, 8[illegible], 853 855. 858, 861, 870, 874, 879, 882, 888, 898, 901. 924, 938, 949, 964, 969, 973. 975. 984, 1000, 1007. 1008, 1014, 1018, 1028, 1030, 1031, 1035, 1045 1062 1064, 1076. 1081, 1082. 1091, 1107. 1112, 1114, 1121, 1145. 1158, 1173, 11 2, 1185, 1201, 1212, 1227, 1231, 1254, 1260, 1263, 1269, 1271, 1282, 1284, 1286, 1288, 1292. 1294, 1300, 1307, 1318, 1323, 1340, 1343, 1355, 1372, 1377, 1393, 1403, 1404, 1415, 1418, 1439, 1463, 1472. 1477, 1478 1508. 1513, 1516, 1521, 1537, 1538, 1542, 1547, 1548, 1549, 1554 1575. 1576, 1581, 1588, 1594, 1611, 1618, 1629, 1635, 1639. 1686, 1693, 170 , 1718. 1721, 1725, 1727, 1755, 1759, 1762, 1766, 1782, 1786, 1798, 1804, 1816, 1818 1820, 1831, 1838, 1841. 1844, 1845, 1858, 1871, 1877, 1897, 1898, 1903, 1911, 1919. 1928, 1931, 1938, 1944. 1960. 1978 1986, 1997, 2007, 2019, 2021, 2020, 2043, 2050, 2058, 2059, 2064, 2093, 2109, 2118, 2123, 2125. 2127, 2138, 2156, 2159. 2162, 2166, 2178, 2185, 2206, 2214, 2219, 2229, 2230, 2232, 2235, 2242, 2260, 2264, 2272, 2282, 2304, 2322, 2324, 2331, 2332, 2342, 2346, 2403 2405, 2406, 2422, 2439, 2443, 2460, 2461, 2491, 2500, 2529, 2530, 2568, 2580. 2587, 2610, 2615, 2620, 2621. 2628, 2631, 2642, 2666. 2671, 2677, 2687, 2701, 2718, 2724. 2725, 2729, 2735, 2738, 2770, 2784, 2793, 2795 2815, 2826, 2826 2827, 2829, 2835, 2842, 2846 2849, 2857, 2875, 2876, 2883, 2897, 2907, [illegible] 5, 2941, 2957, 2964, 2973, 3000, [illegible] 23, 3045, 3047, 3058, 3062, 3088, [illegible] 3087, 3091, 3094, 3095, 3099, 3107, 3108, 3122, 3127, 3128, 2140, 3153, 3165, 3173, 3186, 3193, 3208. 3214, 3223, 3226, 3228, 3242, 3250, 3253, 3262, 3284, 3288, 3297, 3307, 3308, 3309, 3322, 3384, 4411, 3430, 3431 3432, 3434, 3440, 3447, 3448, 3483, 3516, 3524, 3531, 3533, 3552, 3561, 3576, 3577, 3578, 3591, 3612, 3615, 3616, 3641, 3649, 3661, 3664, 6683, 3684, 3687, 3689, 3704, 3746, 3761, 3764, 3770, 3803. 3804, 3817, 3825, 3840, 3847, 3849, 3867, 3872, 3880, 3882, 3896, 3906, 3908, 3912, 3935, 3946, 3957. 3958, 3960, 3074, 3975.

Wien, den 15 Februar 1898.

Die Direction.

J. Ihnatowicz

LWÓW, sklepy własne: ul. Kopernika 3. ul. Halicka 11 KRAKÓW Sukiennice 20. CZERNIOWCE Rynek 3. PRZEMYSL, ul. Franciszkańska 24.

Zadziwiająco niskie są ceny wszelkich papierów i przyborów kancelaryjnych oraz towarów wchodzących w zakres palenia w nowo otwartym sklepie

S. W. Niemojowskiego, Lwów, plac Maryacki 8.

Proszę łaskawie przekonać się, że najtańszem źródłem zakupu jest powyższy sklep. — Cenniki na żądanie franko.

Na wiosenny i letni sezon 1898.

prawdziwe berneńskie sukna

sztuczka mtr, 3 10 długa na kompletny garnitur męski (surdut, spodnie i kamizelka) kosztuje tylko

- zł. 2 95, 3.70, 4.80 z dobrej
- zł. 6.— z bardzo dobrej
- zł. 7.75 z paradnej
- zł. 9.— z najlepszej
- zł. 10.50 z najparadniejszej

prawdziwej wełny owczej.

Sztuczka na czarny salonowy garnitur zł. 10 —, materye na zarzutki, Touristenlodeny, kamgarny etc. etc. wysyła, licząc po cenach fabrycznych znany ze swej sumienności i rzetelności fabryczny skład sukna

Siegel-Imhof w Bernie

Wzory wysyła gratis i franko. Gwarantuje za towar według wzorów.

Bardzo korzystnie jest dla prywatnych sukna wprost u powyższej firmy fabr. zamawiać.

159

Bank ludowy i związkowy

we Lwowie

(ul. Słowackiego 8 naprzeciw głównej poczty)

Stowarzyszenie zarejestrowane z ogran. poręką

rozpoczął swoją działalność

jako organ centralny

dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych i instytut finansowy dla osób fizycznych w Galicyi z W. Ks. Krakowskiem i na Bukowinie. 203

z dniem 15 lutego 1898

Reeskontuje weksle po stopie procentowej do 6 od sta. Przyjmuje wkładki oszczędnościowe, które oprocentowuje **po 5 od sta sam** uiszczając podatek rentowy.

Krople żołądkowe

aptekarza K. Bradyego

91

(przedtem Mariacelskie żołądkowe krople)

sporządzone w aptece „Zum Könige von Ungarn"

Karola Bradyego w Wiedniu I., Fleischmarkt 1

przedtem aptekarza „Zum Schutzengel" w Kromieryżu.

Stary i znany środek leczniczy, działający znakomicie i wzmacniający na żołądek przy przeszkodach.

C. Brady

Schutzmarke.

Krople żołądkowe apt. K. Bradyego

(przedtem Mariacelskie krople żołądkowe)

są w czerwone pudełka opakowane i obrazem Matki Boskiej Mariacelskiej (jako marka ochronna) zaopatrzone. Pod marką ochronną musi się znajdować podpis C. Brady.

Cena flaszki 40 ct., podwójnej flaszki 70 centów.

Muszę zwrócić uwagę powtórnie, że moje krople żołądkowe częstokroć falszowane bywają. Należy zwrócić uwagę przy zakupnie na powyższą markę ochronną **z podpisem C. Brady** i wszystkie wyroby jako nieprawdziwe, zwrócić, któ nie są powyższą marką i podpisem **C. Brady** zaopatrzone.

Prawdziwe krople żołądkowe są do nabycia: we Lwowie **główny skład apt. dr. Piotr Mikolasch,** Jakób Beiser, Stanisław Lachowicz, dr. T. Zarzycki, Krzyżanowski, Jakób Piepes, Zygmu Rucker, K. Sklepiński, Tytus Łazowski, Wewiórski, Ant. Ehrbar — w Bełzie apt. Gross — w Bóbrc apt. Balbina Międlicka — w Borszczowie apt. E. Kacharski — w Brodach apt. H. Grünspan Bronisław Witosławski, M. Kulak, W Landesberg, K. Maryanowski i Sp., W. Kosińskiego spadk. — w Brzeżanach apt. Ad. Durst — w Buczaczu apt Kornel Lewicki — w Czortkowie ap Ludwik Noss — w Dąbrowie apt. W. Heinc — w Drohobyczu apt. Krzyżanowski, Tobiaszek — w Glinianach apt. A. Helm — w Gródku apt. J. Hescheles, — w Jeziernie apt. Czemryński, Zahradnik — w Jezierzanach apt. A. Kraiński — w Kamionce strum. apt. Kar Piepes, Karol Pilewski — w Kopyczyńcach apt. Reder — w Krakowcu apt. Feliks Walczak — w Łopatynie apt. St. Grünfeld — w Mostach wielkich apt. J. Zieliński — w Niemirowi apt. Przedrzymirski — w Olesku A. Kowler — w Pomorzanach apt. A. Aleksiewicz — w Potoku złotym apt. Br. Witkiewicz — w Przemyślu apt. Nahlik, Aleks. Mańkowski, J. Maszewski. Z. Kalicki, Lepiankiewicz — w Przemyślanach apt. H. Englender — w Radziechowi apt. Jaśkiewicz — w Rozdole apt. Lud. Mierzwiński — w Rzeszowie apt Antoni Kropińsl W. Kalinowski — w Samborze apt. Aleksiewicz, Karol Kietawa — w Skale apt. Wojciech R galski — w Skolem apt. A. Lechowski — w Stryju apt. Chalbazany, Komorowski — w Str sowie apt. Józ. Łobos — w Tłumaczu apt. Winc. Szankowski — w Turce apt. spadkobierc M. Pateka, — w Tyśmienicy apt. H. Rubla — w Zbarażu apt. J. Kruh — w Zborowie ap Rappaport — w Złoczowie apt. Petesch, Rappaport — w Żurawnie apt J. L. Tomaszews

Ogłoszenie.

Dnia 3 marca 1898 o godzinie 5 po południu odbędzie się

zwyczajne walne Zgromadzenie

Członków „Spółki pożyczkowej" w Przemyślanach. stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, w realności pod l. k. 185 w Przemyślanach, na które się wszystkich Członków tegoż stowarzyszenia niniejszem zaprasza.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1897.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej za rok 1897 z wnioskiem na udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1897
3. Wniosek Rady nadzorczej co do podziału czystego zysku za rok 1897.
4. Wybór 5 członków na zastępców członków Dyrekcyi (§. 4 st.)
5. Wybór 3 członków do Rady nadzorczej w miejsce ustąpić mającej jednej trzeciej części tejże (§. 15 st)

Rada zawiadowcza „Spółki zaliczkowej" w Przemyślanach, stowarzyszenia zarejestr. z ograniczoną poręką

Salomon Neuman. prezes — Markus Schein, sekretarz.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.